சிட்டு

கார்த்திகை (15.11.2011) இதழ் 01 சிறகு 3

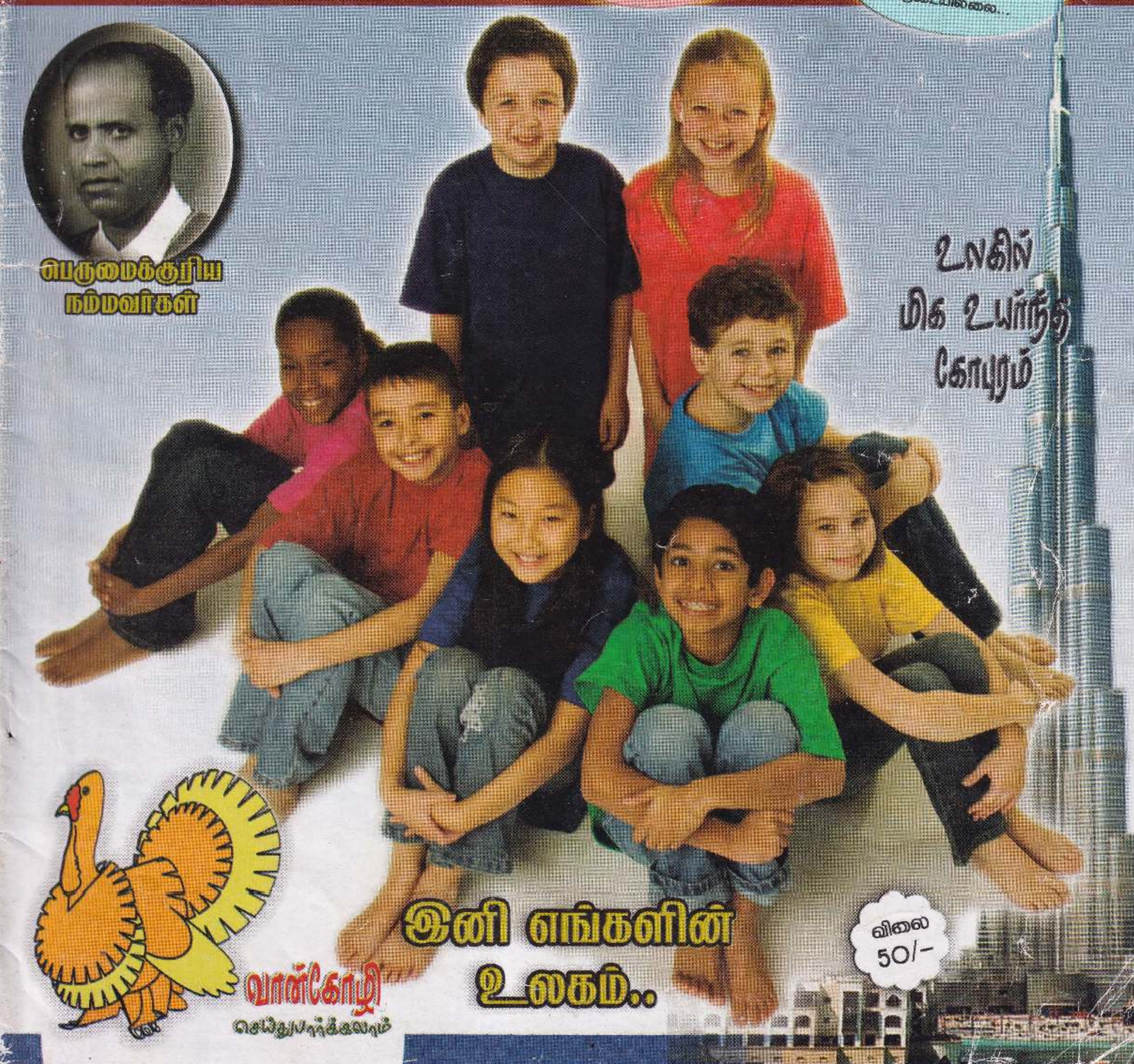

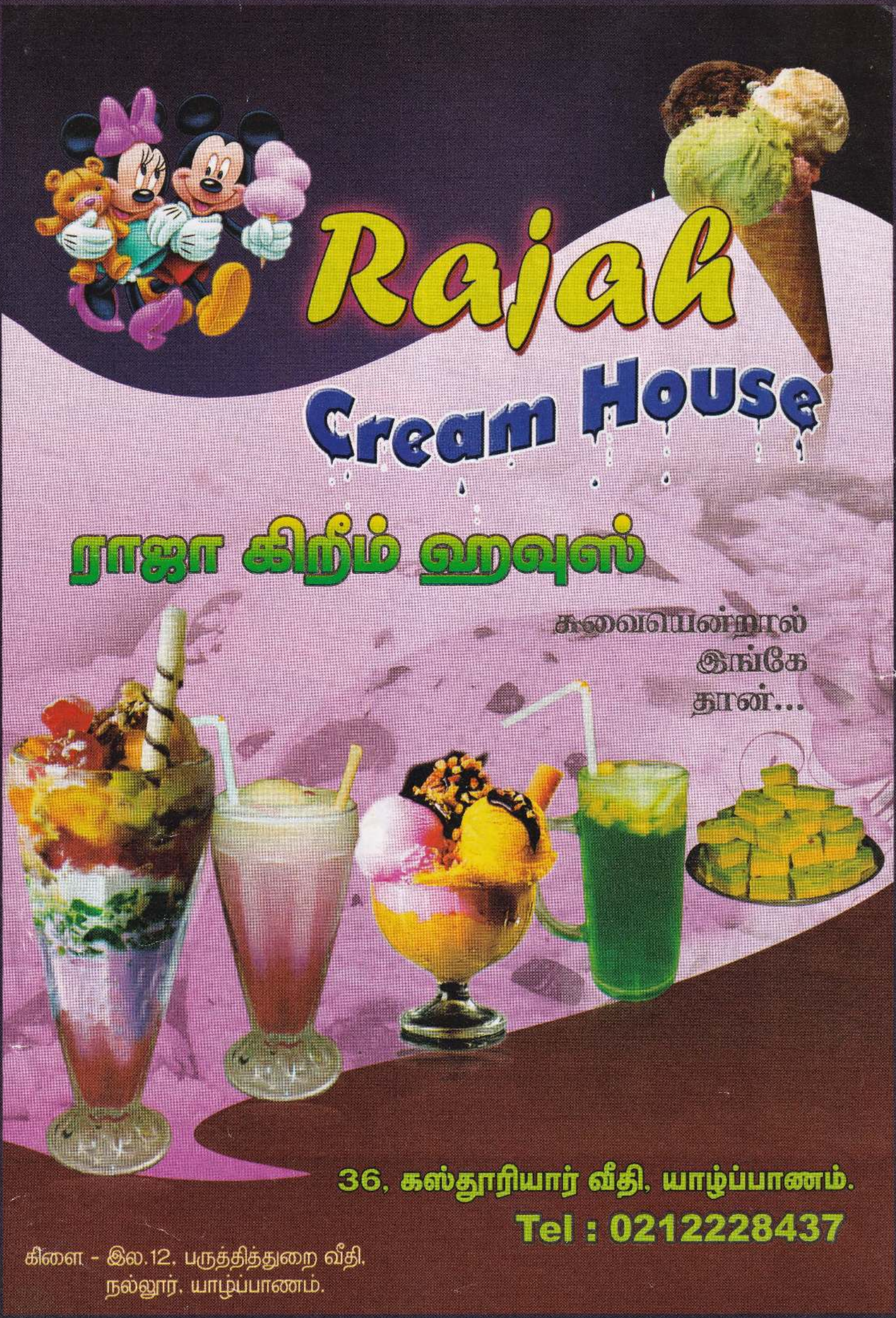

Rajah
Cream House
ராஜா கிறீம் ஹவுஸ்
சுவையென்றால் இங்கே தான்...
36, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
Tel : 0212228437
கிளை - இல.12, பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

பாசத்திற்குரிய தமிழ் சிட்டுகளே...!

விடுமுறைக்குப் பின் பாடசாலைகள் மீண்டும் ஆரம்பித்துள்ள நேரம்.. திருவிழா கொண்டாட்டங்களின் பின்னர் மீண்டும் கல்வியில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டிய காலம். 'இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து' என்பார்கள் அதாவது இளம் பராயத்தில் கற்கும் கல்வியானது கல்லில் செதுக்கப்பட்ட எழுத்திற்கு சமன் என்பதே அதன் கருத்தாகும். ஆகவே கருத்தூன்றி கற்க கூடிய பராயம் இளம் பராயமாகும்.

பாடசாலைக் கல்வியும், பட்டறிவுக் கல்வியும் இணையும் போதே ஒருவரின் பகுத்தறிவு செழுமையடைகிறது. 'கற்றபின் நிற்க அதற்கு தக' என்கிறார் வள்ளுவர் பெருமான், அதாவது கற்ற கல்வி அறிவின் பிரகாரம் பண்புள்ளவராக வாழவேண்டும், அதுவே ஒருவரை அறிவாளியாக அடையாளப்படுத்தும். எனவே நிறையப் படியுங்கள், வாசியுங்கள், வெற்றியாளராக, உங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள் இனிவரும் காலம் உங்களுக்கானதே!

வாழ்த்துக்கள்.

என்றும் அன்புடன்
சிட்டண்ணா

வெளியிடுபவர் :
குருசாமி ஸ்ரீதர்
205/4, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பிரதம அசிரியர் :
சிட்டண்ணா

உதவி ஆசிரியர் :
வே. க. சந்திரகுமார்

வடிவமைப்பு :
தியோனிஸ் சாள்ஸ் டிக்கன்ஸ்

சந்தா மற்றும் விளம்பரத் தொடர்புகளுக்கு :
துவாரகா வெளியீட்டகம்
817, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி : 021 222 0386
e.mail : chiddukuruvi@gmai.com

சிட்டு

ராமு : மருந்தை எதுக்கு ரோட்டில் கொட்டி தடவுறீங்க?
ராஜா : தான் சொன்னார், அடிபட்ட இடத்தில் மருந்தைத் தடவுங்கள்... என்று
ராமு : ?.. ?... ?...

மன்னர் : அமைச்சரே: நாட்டில் மாதம் மும்மாரி பொழிகிறதா?
அமைச்சர் : மக்களிடமிருந்து சரமாரியாய் வசைமாரி பொழிகிறது மன்னா!

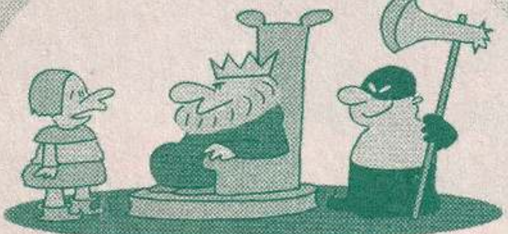

ஆசிரியர் : 'கஞ்சன்' கிற தலைப்பிலே கட்டுரை எழுதச் சொன்னேனே. ஏன் எழுதவில்லை?"
மாணவன் : 'இங்க்' வேஸ்ட் ஆகுமே சேர்."

சரி.. சரி.. சிரி.. சிரி..

சிறையதிகாரி: உனக்கு யாருமே பார்வையாளர்கள் வருவதில்லையே! உறவினர்கள், நண்பர்கள் யாருமே உனக்கு இல்லையா?
கைதி: "இருக்கிறாங்க! எல்லோரும் இங்கே வந்துட்டாங்க."

வழிப்போக்கர் : "மாட்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு எப்படிங்க போகணும்?"
மற்றொருவர் : "'கால்நடை'யாகத்தாங்க போகணும்."

மருத்துவர்: "தினம்ஒரு பச்சை முட்டை சாப்பிடுங்க"
நோயாளி: "முடியாது டொக்டர்"
மருத்துவர்: ஏன்
நோயாளி: "எங்க வீட்டு கோழி வெள்ளை முட்டைதான் இடும்."

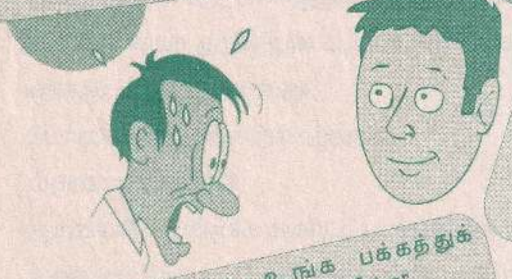

தமிழ் ஆசிரியர் : "திருவள்ளுவர் இப்போது உயிரோடிருந்தால் அவரைப் பற்றி மக்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்?"
மாணவன் : "இன்று உலகத்தில் உயிரோடிருக்கும் மனிதர்களில் அதிக வயதானவர் என்று சொல்வார்கள் சார்."

மாணவன் : "இன்றைக்கு உங்க பக்கத்துக் கடையிலே எதுவும் வாங்காதீங்க"
மாணவி : "ஏன்"
மாணவன் : "இன்றைக்கு அவர் எங்க கடை தராசை கடனா வாங்கிட்டு போயிருக்கிறார்."

மகன் : "டமீல்"
அப்பா : "என்னடா! துப்பாக்கி சுடுகிற சத்தமா?"
அம்மா : "இல்லீங்க! குழந்தை ஆங்கில பாடசாலையில் படிக்கிறான் இல்லையா, அதுதான் 'தமிழ்'ன்னு சொல்கிறான்."

ஆசிரியர் : "முட்டை போடும் இரண்டு பிராணிகள் சொல்லு?"
மாணவன் : "வாத்து, வாத்தியார்."

பயன்படும் வேர்கள்...

வேர்கள், செடிகளுக்கு மட்டுமல்ல - நமக்கும் மிக முக்கியமானவையாகும். பல செடிகளின் வேர்கள் மருத்துவ குணமுடையவை. உதாரணம் இஞ்சி, மஞ்சள், சாரணை, நன்னாரி, கோரை, நீலப்பூசனி ஆகியன. சில செடிகளின் வேர்கள் நாம் விரும்பி உண்ணும் காய்கறி உணவாகின்றன. (சர்க்கரை வள்ளி - பீட்ரூட், கரட், முள்ளங்கி - மரவள்ளிக் கிழங்கு ஆகியனவை.) இவை வேர்களில் தங்கள் உணவை சேமிப்பதால் வேர்கள் பல உருவங்களில் தடித்து அமைகின்றன. அவை கதிர் - கூம்பு - பம்பரம் ஆகிய வடிவங்களில் அமைகின்றன. அவற்றில் சில இரு ஆண்டுத் தாவரங்கள். இவை தம் முதல் ஆண்டில் நிறைய உணவை வேர்களில் சேமிக்கும். இரண்டாம் ஆண்டில் இந்த சேமித்த உணவை பூத்திடவும் விதைகளாக்கவும் பயன்படுத்தும். அவற்றின் முதல் ஆண்டு இறுதியில் அவைகளை நாம் உணவாக பயன்படுத்துகிறோம்.

வேர்களில் இருந்து வாசனைத் திரவியங்கள் கிடைக்கின்றன. பல சாயங்களும் மதார், அல்கானா போன்ற செடிகளிலிருந்தும் பெறுகிறோம். எனினும் இன்று செயற்கை முறையிலும் சாயங்கள் தயார் செய்யப்படுகின்றன.

சில வகை செடிகள் நைட்ரஜன் வாயுவை மண்ணிலிருந்து பெறுவதும் உண்டு.

தோமஸ் அல்வா எடிசன்

உலக விஞ்ஞானிகளிடயே மனிதகுலத்திற்கு அளப்பெரும் நன்மைகளை ஏற்படுத்தும் கண்டு பிடிப்புகளை மேற்கொண்டவர் தோமஸ் அல்வா எடிசன் ஆவர். மின்குழிழ் உட்பட சுமார் 93 கண்டுபிடிப்புகளுக்கு உரியவரான எடிசன் அவற்றிற்கான காப்புரிமையையும் பெற்றிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

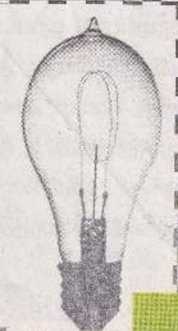

நீங்கள் கடவுளுக்கு எழுதிய கடிதம்...!

அன்பான என் குலதெய்வமான கண்ணா, எனது விருப்பம் கவலை எல்லாம் தீர்த்து வைப்பவனே. என் மனதில் இருக்கும் ஆசைகள் எல்லாவற்றையும் எனது மனம் திறந்து உனக்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன். குலதெய்வமே, எனது ஆசை நாள் O/L பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததும் A/L பரிட்சையில் சித்தியடைந்து நல்ல ஒரு சமூக பிரசையாக வாழவேண்டும் என்பதாகும். கண்ணா எனது கவலைகள், சோகங்கள், வலிகள் அனைத்தும் உனக்கு தெரியும் இருந்தும் நானும் சொல்லுகிறேன் கேள். எனது மனதில் ஒரு வலி, எனது ஆசை அப்பப்பாவை பிரிந்ததுதான் அவர் இருந்தால் எங்களை கைவிடமாட்டார். எனது சித்தி, அக்கா அண்ணா எல்லோரையும் இழந்து நிற்கிறேன். எனது கவலைகளை சொல்லி கண்ணீர் சொரிகின்றேன். உன்னிடம் அந்த கவலைகளை சொன்னதால் எனது மனம் திருப்தியடைகிறது. எனது இன்னுமொரு ஆசை என்னவென்றால், எனது அம்மாவுக்கு நான் ஒரு நல்ல பிள்ளையாக இருந்து அவர்களுடன் எப்பவும் சந்தோசமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே. அவரின் அன்பில் தவழும் குழந்தை நான் எனது அம்மாவுக்கு இருக்கும் நோய்களை நீக்கி, திடமாக எங்களுடன் சந்தோசமாய் வாழ வைப்பாய் என்ற நம்பிக்கையுடன் உன்னிடம் தினந்தோறும் தவறாமல் உன் பாதம் தேடி வருகின்றேன். எனது குடும்பத்தில் எல்லோரும் நலமாக வாழவேண்டும். கண்ணா உனக்கு யசோதைபோல் எனக்கு அம்மா. எனது அம்மாவை என்னிடம் இருந்து பிரித்துவிடாதே உன் கருணையால் எனது அம்மா. நான் அப்பா, அக்கா, அண்ணா, எல்லோரும் சந்தோசமாக வாழ எனது கண்ணனை எனது குலதெய்வமான உன்னை வேண்டுகிறேன்.

இப்படிக்கு
ஜென்சி (தரம் 11 மாணவி)

அன்புள்ள எனது உயிருக்குயிரான தெய்வமான பிள்ளையாரே எனது வாழ்விலே எவ்வளவோ கவலைகள் துன்பங்கள் நடந்துள்ளன. இதை யாரிடமும் கூற வழியில்லை யாரிடமும் சொல்ல முடியவில்லை. உன்னிடம் சொல்லுகின்றேன் கேள். முதலாவதாக எனது முடிவுகள், அதாவது நான் படிப்பிலோ விளையாட்டிலோ அல்லது வேறு எந்த விடயம் தொடர்பாகவோ முடிவெடுத்தாலும் அது சரிவர நடப்பதே இல்லை. அதனால் சந்தோசம் கிடைப்பதுமில்லை. கண்ணீா மட்டும் மிஞ்சுகிறது. தோல்வி தான் கிடைக்கிறது. மற்றறையது. எனது நண்பர்கள் நான் நண்பர்களுடன் கதைப்பதை படிப்பதை நன்றாக விரும்புவேன். அது எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும் அவர்களிற்கும் அது மிகப் பிடிக்கும். இருந்தாலும் ஏதோ சில முரண்பாடுகள் ஏற்படும். சண்டை போடுவது உண்டு அதிலும் எனக்கு பிடித்த நண்பர்களுடன் முரண்பாடு ஏற்பட்டு பிரிவது என்பது கொடுமை. அதை தாங்கும் மனப்பாங்கும் எனக்கு இல்லை இந்த நிலமை மாற வேண்டும் மற்றது நம்பிக்கை எனது நண்பர்களிடம் அல்லது எனது உறவுகளிடம் நிறைய அன்பு வைத்து பழகினால் சிறிது காலம் சென்றபின்பு என்னை வெறுப்பார்கள் என்னை விட்டு விலகிவிடுவார்கள். அது எனக்குள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடும். இது எனது படிக்கும் விருப்பத்தை குழப்பிவிடும். இந்த கவலை நாள் முழுவதும் இருக்கும்போது எவ்வாறு படிக்கும் மனநிலை வரும், நீயே கூறு. உள்ளத்தில் உள்ள கவலை எல்லாம் ஓரளவு சொல்லி விட்டேன் இதற்கு முடிவில்லையா! தீர்வில்லையா? நீயே தா இறைவா!

இப்படிக்கு
கவி (தரம் 11 மாணவி)

இளமையில் கல்வி

கற்பதன் பிரதான நோக்கம் அறிவை மேம்படுத்துவதே... பரீட்சையில் சித்திபெறுதல், அதிக புள்ளிகளைப் பெறுதல் ஆகியவை அதற்கு அடுத்தபடியானவையே... முன்னதன் பெறுபேறு தகமை என்றால் பின்னதற்கு அடிப்படை திறமையாகும்.

வாசித்தலின் அடுத்த நிலையான யோசித்தலின் மூலமே கற்றலின் பெறுபேறு முழுமையாகின்றது.

பணத்தின் மூலம் புத்தகங்களை வாங்கி கொள்ள முடியும், அவற்றைப் படிப்பதன் மூலம் தான் அறிவை உள்வாங்கிக் கொள்ள முடியும்.

தான் கற்றதை பிறருக்கு கற்பிப்பதன் மூலம், ஒருவர் தான் படித்த விடயங்களை தனது அறிவில் நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறார். அது அவர் நினைவை விட்டு ஒரு போதும் மறைவதில்லை.

எந்தப் பாடத்தையும் விருப்பார்வத்துடனும், அக்கறையுடனும் மனதை ஒருமைப்படுத்திக் கற்போமேயானால் அதனை மீண்டும் மீண்டும் படித்து உருப்போட வேண்டிய அவசியமில்லை.

ஒரு பரீட்சையில் தோல்வியோ, வெற்றியோ எதுவானாலும், அது ஒருவரது அறிவுத்தகமையை பாதிக்க போவதில்லை. அதுஒருவரது தற்காலிக தரமதிப்பீடேயன்றி, நிரந்தரமான தரநிர்ணயம் அல்ல...

தொகுப்பு:
ப. தனுலன்

முதியவர்களை பேணுவோம்

சிறுவர்களாகிய நாம் நல்லவர்களாகவும், வல்லவர்களாகவும் வளர தம்மையே அர்ப்பணித்து நிற்பவர்கள் முதியவர்கள் தான். எமது தாய், தந்தையரிடம் இருந்து எமக்கு கிடைக்கும் பாசம், பாதுகாப்பு என்பவற்றை கடந்து இன்னுமொரு விதமான பாதுகாப்பும், பாசமும், அரவணைப்பும் எமக்கு அம்மம்மா, அப்பப்பா, தாத்தா, பாட்டி என நீளும் உறவுகள், முதியவர்களிடம் இருந்து கிடைப்பது வழமையானதே. இவர்களின் இந்தக் கவனிப்பு ஒரு சில சமயங்களில் இடைஞ்சலாகத் தோன்றினாலும் உண்மையில் எமது பாதுகாப்பும், வளர்ச்சியும் தான் அவர்களது முழுமையான எதிர்பார்ப்பாக இருக்கும்.

அறுபது, எழுபது வருடங்கள் என வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அந்த முதியவர்களுள் எத்தனையோ அனுபவ அறிவுகள் புதைந்து சேமிக்கப்பட்டிருக்கும், படித்தவைகளாலும், பட்டவைகளாலும், சேமிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த அறிவுப் பொக்கிசங்கள் எமது வாழ்க்கைக்கான நல்ல பாதைகளைக் காட்டும் வழிகாட்டியாகும். எது விதமான 'ரியூசன்' கொடுப்பனவும் இன்றி இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அறிவுத்திரட்டுக்கள் ஒவ்வொரு முதியவர்களிடமும் சேமிக்கப்பட்டி ருக்கின்றன. எங்கள் பாடசாலைக்கு வந்து உரையாற்றிய பெரியவர் கூறினார். 'ஒவ்வொரு முதியவரும் ஒவ்வொரு நூலகம்' என்று, 'எத்துணை வகைப்பட்ட அறிவுரை தரும் நூல்கள் ஒரு நூலகத்தில் இருக்கும்? அதுபோலவே ஒவ்வொரு முதியவரிடமும் அவ்வகைப்பட்ட அறிவு சேமிக்கப்பட்டிருப்பதாக' அவர் கூறியது உண்மைதானே!

எனவே, சிறுவராகிய நாம் நமது வாழ்வை சீராக்கிக்கொள்ள, அவர்களது அறிவுரைகளை ஏற்று நடக்க வேண்டும். இன்று எங்கள் மத்தியில் முதியவர்களை பேணும் அந்த பண்பு மிகவும் குறைவடைவதை காணக் கூடியதாக உள்ளது. இது நல்லதல்ல. முதியவர்களை பேணாத சமூகம் மேம்பாடடைவது என்பது சந்தேகமே, எனவே எமது நன்மை கருதி சிறுவர்கள் அனைவருமே முதியவர்களை பேணமுன்வருவோம். இவற்றுக்கு அப்பால் இன்னுமொரு காரணமுண்டு. இன்றையசிறுவர்கள் ஆகிய நாம்தான் நாளைய முதியவர்கள். என்பதே அதுவாகும்.

C. கலையரசி - தரம் 8
யா/ வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை

ஆய்வாளர்களை பிரமிக்கவைக்கும் "நஸ்கா" கோடுகள்

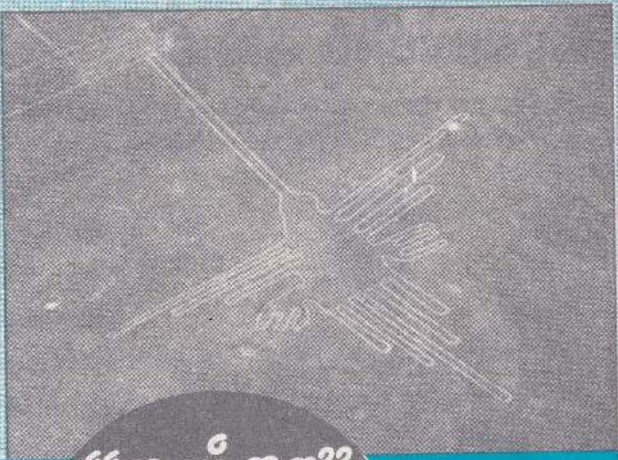

நாம் வாழும் இந்த உலகமானது நம்மை பிரமிக்க வைக்கும் ஏராளமான ஆச்சரியங்களையும், மர்மங்களையும் அதிர்ச்சியூட்டும் அற்புதங்களையும் கொண்டுள்ளது. இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சிக் காலகட்டத்திலும் கூட மானுட தேடலுக்கும், சிந்தனைக்கும் சவாலாக இருக்கும் விடுவிக்கமுடியாத புதிர்களின் புதையலாக விளங்கிவரும் எத்தனையோ அபூர்வமான விடயங்களில் பெரு (PERU) நாட்டின் நாஸ்கா (NAZCA) நகரில் காணப்படும் பிரமாண்டமான ராட்சச கோடுகளும் அடங்கும். இந்தக் கோடுகள் யாரால் எப்போது, எதற்காக, எப்படி வரையப்பட்டது என்பது ஆய்வாளர்களுக்கும் விஞ்ஞானிகளுக்கும் பெரும் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணும் விடயமாகவே உள்ளது.

பெருநாட்டின் நஸ்கா, பம்பா ஆகிய இடங்களில் தென்படும் இக்கோட்டு வடிவங்கள் கூறும் அர்த்தங்களை இன்று வரை எவராலும் விளங்கவே முடியவில்லை. பெரு தலைநகர்ப்பகுதியில் இருந்து சுமார் 400 கி. மீற்றர் தென்கிழக்கில் அமைந்துள்ள இக் கோடுகள் சுமார் 450 சதுரகிலோ மீற்றர் பரப்பளவில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. சாதாரணமாக நிலத்தில் நின்றபடி அந்த கோடுகளை இனம் காணுதல் என்பது சாத்தியமே இல்லை. கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 600 மீற்றர் உயரத்தில் செய்மதி ஊடாகவோ, அல்லது விமானத்தில் பறந்து கொண்டோதான் அவற்றைக் காணமுடியுமாம்.

சாம்ரிக்க விமானங்கள் அப்பகுதிக்கு மேலாக முதன் முதல் 1920 களில் பறக்க ஆரம்பித்த போதே இந்த கோடுகள் பற்றிய விடயம் உலகிற்கு தெரியவந்தது. ஆரம்பத்தில் உயரத்தில் இருந்து பார்க்கையில் வெறும் விமான ஓடுபாதைகள் போன்றே அவை தோற்றம் காட்டியபோதும் பின்னர் பல்லி, குரங்கு, சிலந்திப் பூச்சி, போன்று வரையப்பட்ட கோட்டோவியங்கள் போன்ற தோற்றம் காட்டவே ஆய்வாளர்களுக்கு அது குறித்து ஆராயும் ஆர்வமும் ஏற்பட்டது.

இந்த ராட்சத வடிவங்களை யார் எப்படி எப்போது உருவாக்கினார்கள் என ஆராய்ந்த தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் உட்பட அனைவரும் இன்று வரை தெளிவான உறுதியான ஆதாரபூர்வமான முடிவுகள் எதனையும் தெரிவிக்க முடியாது திணறுகிறார்கள். ஆனாலும் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவை உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். என தெரிவிக்கப்பட்டாலும் அக் காலத்தில் இந்த அளவுக்கு இவற்றை உருவாக்கும் திறன்மிக்க அறிவியல் அறிவு இருந்திருக்கச் சாத்தியமில்லை. எனவே இவற்றை உருவாக்கிய மனித இனக் குழுமத்தினர் யார்? அவர்கள் அதீத - அமானுஸ்ய சக்தி படைத்தவர்களா? இப்போது அவர்கள் இனத்திற்கு என்னவாயிற்று? என்ற வினாக்கள் எழவே செய்கின்றது. சரி எவர் இதை உருவாக்கியிருந்தாலும் இன்று வரை 2000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இவை எந்தவிதமான பாரிய பாதிப்பு ஏதுமின்றி இருக்கும் அதிசயம் தான் என்ன? இவைகளே ஆய்வாளர்களையும் அறிவியலாளர்களையும் குடையும் விடைகாண இயலாத வினாக்களாகும்.

- விவேகன் -

முல்லா நகைச்சுவைக் கதைகள்

முல்லா போட்ட முட்டை

முல்லாவின் அறிவாற்றலை அறிந்த இளைஞர்கள் சிலர் அடிக்கடி அவருடன் மோதி, அவரின் திறமையைச் சோதிப்பது வழக்கம். அந்த முயற்சியில் சில இளைஞர்கள் பொது குளியல் அறையின் முன் முல்லாவுக்காக காத்திருந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு முட்டையை மறைத்து வைத்திருந்தனர். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முல்லா வந்தார். அவரிடம், அவர்கள், "நாமெல்லாம் சிறிது நேரம் கோழிகளைப்போல செயல்பட வேண்டும். கோழிகளைபோல நம்மால் முட்டை இட முடியுமா என்று பார்ப்போம். முட்டை இட முடிந்தால் சரி. அப்படி முடியவில்லை என்றால் அந்த நபர் நமக்கெல்லாம் குளிக்க ஆகும் கட்டணத்தை செலுத்த வேண்டும். இதுதான் பந்தயம்" என்றனர். முல்லா எதையும் யோசிக்கவில்லை. "அப்படியே ஆகட்டும்" என்றார்.

அனைவரும் சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்த பின்பு, ஒவ்வொருவரும் மறைத்து வைத்திருந்த முட்டையை வெளியில் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் யாவரும் முல்லாவிடம், "இதோ முட்டைகள். எங்களால் முட்டையிட முடிந்தது. எங்கே நீங்கள் இட்ட முட்டை?" எனக் கேட்டனர். அதற்கு முல்லா, இத்தனை பெட்டைக் கோழிகள் இருக்குமிடத்தில் ஒரு சேவல்கூட இல்லையென்றால், எப்படி பெட்டைக் கோழிகள் முட்டையிட முடியும். அந்த சேவல் கோழி நான்தான்" என்றார்.

காக்கைக்கு பரிந்து பேசிய முல்லா

ஒரு நாள், வீட்டின் கொல்லைப் புறத்தில் முல்லாவின் துணிகளைத் துவைத்துக் கொண்டிருந்த முல்லாவின் மனைவி, துணிகளுக்கெல்லாம் சவர்க்காரம் போட்டுவிட்டு சவர்க்காரம் கட்டியை அருகில் வைத்தாள். அப்போது எங்கிருந்தோ வந்த ஒரு காக்கை, அந்தக் கட்டியை எடுத்துக்கொண்டு பறக்கவே, முல்லாவின் மனைவி அலறினாள். வீட்டுக்குள் அமர்ந்திருந்த முல்லா, மனைவியின் அலறலைக் கேட்டு, கொல்லைப்புறத்துக்கு ஓடிவந்து, "என்ன விடயம்?" என்று கேட்டார். முல்லாவின் மனைவி நடந்ததை முல்லாவிடம் கூறினாள். மனைவி கூறியதைக் கேட்ட முல்லா, "இதோ பார், என் உடைகளைவிடக் காக்கை கறுப்பாக உள்ளதால், சவர்க்காரம் அதற்குத்தான் கண்டிப்பாக தேவை. எனவே, காக்கை அதனைக் கொண்டுபோய் விட்டது. போனால் போகிறது" என்றார்.

முல்லா திருடிய கோதுமை

ஒரு நாள் முல்லா சந்தையில் வேறு ஒருவருடைய மூட்டையில் உள்ள கோதுமையை எடுத்து தம்முடைய மூட்டையில் கொட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

இதனைப் பார்த்த சந்தையில் இருந்தவர்கள், முல்லாவைப் பிடித்து நீதிபதியின் முன் நிறுத்தினார்கள். நீதிபதி வழக்கை விசாரணை செய்தபோது, "நீதிபதி அவர்களே! நான் ஒரு முட்டாள். அது வேறு ஒருவருடைய கோதுமை என்பது தெரிந்தும், அறிவில்லாமல் அவருடைய கோதுமையை என் மூட்டையில் கொட்டிக்கொண்டேன்" என்றார் முல்லா. முல்லா கூறியதை கேட்ட நீதிபதி, "முல்லா அவர்களே, அப்படியென்றால் உங்களுடைய கோதுமையை வேறு ஒருவர் மூட்டையில் கொட்டி இருக்கலாமே?" என்றார். அதற்கு முல்லா "நீதிபதி அவர்களே, நான் வேறு ஒருவருடைய கோதுமை எது என்று அறியாத முட்டாளாக இருந்தாலும், என்னுடைய கோதுமை எது என்று அறியாத அளவுக்கு அவ்வளவு முட்டாள் இல்லை" என்றார்.

முல்லாவின் முன்யோசனை

ஒரு நாள் முல்லா தன் ஊரின் முச்சந்தியில் உட்கார்ந்து இருந்தார். அதைப்பார்த்த பலர், முல்லாவிடம், "ஏன் முச்சந்தியில் உட்கார்ந்து இருக்கிறீர்கள்?" எனக் கேட்டனர். அதற்கு முல்லா, "என்றைக்காவது ஒரு நாள் இந்த முச்சந்தியில் எதாவது நடக்கலாம். அப்போது கூட்டம் சேர்ந்து விடும். அப்போது என்னால் அருகில் வந்து பார்க்க முடியாமல் போய் விடும். அதனால்தான் முன்கூட்டியே வந்து உட்கார்ந்துவிட்டேன்" என்றார்.

எது நல்லது முல்லா?

முல்லாவின் நண்பர் ஒருவர் இறந்துவிட்டார். அவரது மரண ஊர்வலத்தில் சென்றுகொண்டிருந்தார் முல்லா. அப்போது முல்லாவிடம் ஒருவர் "முல்லா அவர்களே, மரண ஊர்வலத்தில், சவப்பெட்டிக்கு முன்னால் போவது நல்லதா? பின்னால் போவது நல்லதா?" எனக் கேட்டார். அதற்கு முல்லா, "சவப்பெட்டிக்கு முன்னால் போகிறோமோ, பின்னால் போகிறோமோ, பிரச்சினை இல்லை ஆனால், சவப்பெட்டிக்குள்ளே படுத்துக்கொண்டு போகாமலிருப்பது நல்லது" என்றார்.

இரக்க குணம்

அவர் ஒரு புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானி, அவருடைய பெயர் ஸ்டீன்மெட்ஸ் என்பதாகும். விஞ்ஞானியாக இருந்தாலும் அவர் பிற உயிர்களின் மேல் அன்பு காட்டி வந்தார். மிகப் பெரும் இரக்க சீலராகவும், கருணைக் கடலாகவும் அவர் வாழ்ந்து வந்தார். ஒரு நாள் அவரைக் காண அவருடைய நண்பர் ஒருவர் அவர் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். அங்கே அவர் கண்ட காட்சி அவரை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

அது குளிர்காலம். அன்றைய தினம் மிக மிகக் குளிராக இருந்தது. ஸ்டீன் மெட்ஸ் தம்முடைய உடலைச் சுற்றி ஒரு கனத்த கம்பளியால் போர்த்தி இருந்தார். தலையைச் சுற்றிலும் மப்ளர் ஒன்றினால் இறுக்கமாகக் கட்டியிருந்தார். இருப்பினும் குளிரின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தபடியினால் ஸ்டீன்மெட்ஸின் உடல் மிக மிக நடுங்கிக் கொண்டு இருந்தது.

பக்கத்திலேயே இரும்புக் கணப்பு அடுப்பு ஒன்று இருந்தது. அதை விஞ்ஞானி மூட்டவே இல்லை. குளிரினால் நடுநடுங்கிக் கொண்டே தாம் மேற்கொண்ட விஞ்ஞானச் சோதனையைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டே இருந்தார். ஒருவேளை சோதனை மும்முரமாக இருப்பதால், நேரம் கிடைக்காமல் கணப்பை மூட்டவில்லையோ? என்று நண்பர் யோசித்தார். குளிரைவிடச் சோதனையில் அவ்வளவு தீவிரமா? என்று எண்ணி வியந்து கொண்டார். ஆயினும் அதுசரியான காரணமாக அவருக்குப் படவில்லை. நண்பர், ஸ்டீன்மெட்ஸ் அருகே சென்றார்.

"உங்கள் செயலைப் பார்க்க எனக்கு அதிக ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பக்கத்திலேயே குளிரை விரட்டும் இரும்புக் கணப்பு அடுப்பு இருந்தும் அதனை மூட்டி குளிரை விரட்டியடிக்க எண்ணாமல், கம்பளிப் போர்வையினால் உடல் முழுக்கச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் காரணம் என்ன?" என்று கேட்டார். விஞ்ஞானி புன்னகைத்தார். பின்னர் பதில் ஒன்றும் பேசாமல் கணப்பு அடுப்பு அருகே சென்று அதன் கதவைத் திறந்து உள்ளே பார்த்தார். பின்னர் அதை மூடிவிட்டு வந்தார்.

அதன் பிறகு மெதுவாகச் சொன்னார்.

"நண்பரே? நீங்கள் கேட்பது நியாயம் தான்! ஒரு சின்ன சுண்டெலி சில நாட்களுக்கு முன்னர் இந்தக் கணப்பு அடுப்புக்குள் சென்று தன் குட்டிகளைப் போட்டு விட்டது. குஞ்சுகள் வளர்ந்து பெரிதாகும் வரை அவைகளுக்கு வேறு பாதுகாப்பில்லை. அப்படி இருக்க நான் அதை எப்படி விரட்டி அடித்துவிட்டு, என் சுகத்தைப் பெரிதாகப் பேணமுடியும்?"

ஸ்டீன் மெட்ஸின் இரக்க உணர்வைக் கண்டு மலைத்துப் போனார் நண்பர். ●

ஞாயிறு விடுமுறை

ஞாயிற்றுக்கிழமை உலகம் பூராவும் பெரும்பாலான நாடுகளில் பொது விடுமுறை தினமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் நடைமுறையிலும் உள்ளது. ஞாயிற்றுக்கிழமையை பொது விடுமுறை தினமாக முதன் முதலில் பிரகடனம் செய்தவர்கள் ரோமானியர்களே. ரோமானிய சக்கரவர்த்தியான கொன்ஸ்ரான்ரைன் என்பவரே அதனை நடைமுறைப்படுத்தி சட்டமாக்கியவர்.

மழைநாளினிலே...

வானம் கறுக்குது கூதல் அடிக்குது
மழைவரப்போகிறது...
மின்னல் மின்னுது 'இடி' ஒலிகேட்குது
மழைவரப் போகிறது....

தவளைக் கூட்டம் தாளம் போடுது
தடதடதடவெனவே..
தூறல் மழைத்துளி கூரையில் விழுகுது
பட பட படவெனவே....

வாய்க்கால் நீரில் குமிழிக் குடைகள்
ஊர்வலம் போகிறது
பாய்ந்து செல்லும் வெள்ளம் பள்ளம்
பார்த்து விரைகிறது.
காகிதக் கப்பல் கரைபுரண்டோடும்
நீரில் மிதக்கிறது...
கரை சேராமல் இடைவழிகளிலே
மூழ்கியும் கிடக்கிறது..

சிறுவர் சிறுமியர் மழையென்றாலே..
சிரித்து மகிழ்ந்திடுவர்...
குடைவிரித் தெங்கும் குதூகலமாக
கூடி நனைந்திடுவர்...

- செந்தாரன் -

என்னசேர் நீங்க.... துறைமுகத்தைப் பார்க்கலாம் வாங்க என்று கூட்டிக் கொண்டு வந்து இந்த இடத்தில விட்டிருக்கிறீங்கள்... இது தான் துறைமுகமா?... ஒரு கப்பலையும் காணவில்லை... நாலைந்து படகுகள் மட்டும் தான் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது.... இது தான் துறைமுகமா...? அல்லது இன்னும் தூரம் போக வேணுமா?...

பெருமைக்குரிய நம்மவர்கள் - 3

சாதனை வீரர் முருகுப்பிள்ளை நவரத்தின சாமி

பகீரதன் ஆசிரியரிடம் நான் கேட்டே விட்டேன் பாடசாலையில் இருந்து புறப்படும் போது எமக்கு ஒரு சந்தேகம் இருந்தது வல் வெட்டித்துறையில் துறைமுகம் உண்டா? என்பது பற்றி எமக்கு சந்தேகம் தான் பருத்தித்துறை. காங்கேசன்துறை ஆகிய இடங்களில் துறை முகம் இருப்பதாக நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம் ஆனால் வல்வெட்டித்துறையில் துறை முகம் இருப்பதாக அறிந்திருக்கவில்லை. அதனால் தான் பாடசாலையில் வல்வெட்டித்துறை துறைமுகத்தைப் பார்வையிடக் களப்பயணம் என்று கூறியபோது நாங்கள் ஆச்சரியப்பட்டே போனோம். அந்த ஆச்சரியத்தோடு புறப்பட்டு இங்கே வந்தால் இப்படி இருக்கிறதே என்ற ஒருவித எரிச்சல் உணர்வோடு நான் கேட்டே விட்டேன். என்னைத்திரும்பிப்பார்த்த பகீரதன் ஆசிரியர் எனது உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டவராக ஒரு மெல்லிய சிரிப்போடு என் கரத்தைப்பற்றியபடி கடற்கரையை நோக்கி மெதுவாக அழைத்துச் சென்றார். என் பின்னால் எனது வகுப்பறை நண்பர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக வந்தனர்.

இந்த கடற்கரையைப் பார் சந்துரு.. இது இந்து சமுத்திரத்தின் வங்காள விரிகுடாப் பகுதி.. இதில இருந்து வலதுபக்கமாக அதோ... அந்தப்பக்கம் போனால் அந்தமான் தீவுகள் என்னும் இந்தியத் தீவுத் திட்டுக்கள்... இந்தப்பக்கம், இடதுபக்கம் போனால் இந்து சமுத்திரத்தின் மன்னார் வளைகுடா.. இந்த இரண்டு குடாக்களையும் இணைக்கும் அந்த பாக்கு நீரிணைப்பகுதி... என விரிந்துகிடக்கும் இந்தக்கடல் ஒரு காலத்தில் இந்த வல்லை மண் தந்த வீரமக்களின் விளையாட்டு மைதானமாக இருந்திருக்கிறது... இதோ... இங்கே நாம் நிற்கின்றோமே இந்தக்கடற்கரைப்பகுதி.. இது கூட வணிகப்புகழ் பெற்ற ஒரு துறைமுகமாக ஒரு நூறு நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை இருந்திருக்கிறது. இங்கே வடக்கு திசையில் நிமிர்ந்து பார் உன் முகத்துக்கு நேரே தெரியும் இந்தக் கடலின் தொடு வானம் மட்டுமே இப்பொழுது உனது பார்வையில் விழுகிறது. ஆனால் இந்த இடத்தில் இருந்து ஏறக்குறையப் 32 மைல்கள் தூரத்துக்கு அப்பால் தென் இந்தியாவின் கோடியாக்கரை என்ற கிராமத்தின் கடற்கரைப்பகுதி இருக்கிறது. இந்த ஆழக் கடலினை துச்சமாக மதித்து தமிழ் வீரப்புதல்வர்கள், இந்த வல்லை மண்ணின் மைந்தர்கள் நீந்திக்கடந்திருக்கின்றார்கள். உலக சாதனை படைத்திருக்கின்றார்கள்.

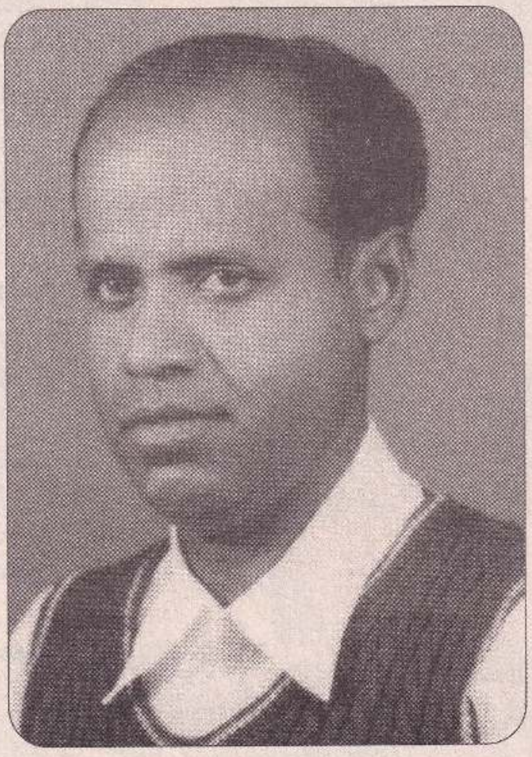

இந்த வல்லை மண்... கப்பல் கட்டுவதில், கப்பல் ஓட்டுவதில், கடல் கடந்த வியாபாரத்தில், துணிச்சலில் என சாதனை படைத்த பலமைந்தர்களைத் தந்திருக்கின்றது. இந்த வல்வை மாந்தர்கள் பரந்து கிடக்கும் இந்தக்கடலினையே ஒரு காலத்தில் தமது கைப்பிடிக்குள் வைத்திருந்திருக்கின்றார்கள். தமது சாதனை களைப்படைக்கும் விளையாட்டுத்திடலாகவே இக்கடலினை அவர்கள் பயன்படுத்தி இருக்கின்றார்கள்...

"என்னசேர்... நீங்கள் சொல்வதைக்கேட்க ஆச்சரியமா கவும், ஆர்வமாகவும் இருக்கிறது.. அதோ அந்த இடத்தில் இந்தக் கடல் நீர் எங்கள் கால்களில் படக் கூடியதாக நின்று கதைப்போம் வாருங்கள்...

எனக்கூறியபடி நந்தன் நடக்க அவனுடன் ஏனைய மாணவர்களும் இணைந்து கொண்டனர். பகீரதன்

ஆசிரியரும் கூடவே நடக்கின்றார் "சரி சேர்... சொல்லுங்கள், இந்தக்கடலை நீந்திக் கடந்திருக்கினமோ... உண்மையாகத்தான் சொல்லுகிறீர்களா சேர்...? நந்தன் கண்கள் விரிய வியப்புக்கலந்த குரலில் கேட்டான்.

"ஓம் நந்தன்.. ஒருவர் அல்ல, இருவர். வேறு வேறுபட்ட காலங்களில் இந்த வல்லைக் கரையில் இறங்கி நீந்தியபடி சென்று தென் இந்தியாவின் கோடியாக்கரையில் கரையேறி இருக்கின்றனர். முதன் முதலில் இவ்வாறு நீந்திக் கடந்தவர் முருகுப்பிள்ளை நவரத்தினசாமி என்பவர். இரண்டாவதாக இக்கடலினை நீந்திக்கடந்தவர் ஆழிக்குமரன் என எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்ட செல்லத்துரை செல்வக்குமார் ஆனந்தன் அவர்களாகும்.. இந்த இரண்டு பேருமே வல்லை தந்த வீரர்கள்தான்..

"சேர்...சேர்... இவர்களைப்பற்றி சொல்லுங்கள்... கேட்போம்... ஆச்சரியமான கதையாக இருக்கிறது நான் இதற்கு முதல் இவர்களைப் பற்றி கேள்விப்படவே இல்லையே..."

சந்துரு பகீரதன் ஆசிரியரின் கைகளைப்பற்றிப் பிடித்தபடி கேட்டான். அவனது குரல் கெஞ்சுவதைப்போல் இருந்தது. நல்லது... எனக்கும் இவர்களது பெருமைகளை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விருப்பம் தான்... அது தான் இந்தக் களப்பயணத்தில் இந்த இடத்தை தெரிவு செய்திருந்தேன்.. இங்கே நாம் நிற்கின்றோமே இந்த இடத்தில் இருந்து தெற்காக ஒரு சிறிது தூரம் சென்றால் தொண்டை மானாறு என்ற வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற ஒரு ஊர் வரும்....!

'ஓம்..ஓம் சந்நிதி கோயில் அங்குதானே இருக்கிறது சேர்..?' நந்தன் உற்சாகமாகக் கூறினான்.

ஓம்.. அந்த ஊர்தான் அங்குதான் 1909ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 16ம் திகதி முருகுப்பிள்ளை நவரத்தினசாமி அவர்கள் பிறந்தார்கள். தனது ஆரம்பக்கல்வியை தொண்டமானாறு வீரகத்திப்பிள்ளை பாடசாலையிலும், உயர்கல்வியை பருத்தித்துறை ஹட்லிக்கல்லூரியிலும் தொடர்ந்த நவரத்தினசாமி அவர்கள் எப்பொழுதும் துடிப்புள்ள ஒரு மாணவராகவே விளங்கினார். ஒரு சமயம் இவரது ஆசிரியர் 25 மைல்கள் நீளமான ஆங்கிலக் கால்வாயை நீந்திக்கடந்த ஒரு வெள்ளையின வீரரைப்பற்றிய தகவல்களைக் கதையாகக் கூற, கேட்டறிந்த நவரத்தினசாமி தானும் இந்த

இந்துசமுத்திரத்தில் இறங்கி இதனைக் கடந்து இந்தியக் கரையை அடைய வேண்டும் என திடசங் கற்பம் பூண்டு கொண் டார். அப்பொழுது முதல் நீச்சல் தொடர்பான பயிற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கி னார்.

இந்துசமுத்திரத்தில் இறங்கி இதனைக்கடந்து இந்தியக்கரையை அடைய வேண்டும் என திட சங்கற்பம் பூண்டு கொண்டார். அப்பொழுது முதல் நீச்சல் தொடர்பான பயிற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினார்.

படிப்பு முடிந்து விவசாயத்திணைக்களத்தில் இணைந்து, விவசாய போதனாசிரியராக கடமையாற்றிய போது, தனது நீச்சல் சாதனை புரிதல் என்னும் இலக்கில் இருந்து பின்வாங்காதவராக அதற்குத் தேவையான தொடர் முயற்சிகளை எடுத்தபடியே இருந்தார். நீண்டதூரம் துவிச்சக்கர வண்டியில் சென்றுவருவது, மணல் குவிந்துள்ள மேடுகளில் வெறும் கால்களுடன் பத்துக்கும் மேற்பட்ட மைல்கள் தூரத்தை நடந்து கடப்பது, இதே கடலில் பல மைல்கள் தூரத்துக்கு நீந்திச் சென்று திரும்புவது, நீண்ட நேரங்களுக்கு அசைவின்றி கடலில் மிதப்பது என இவர் தொடர்ந்தும் பெற்ற சுமார் 18 வருடகாலம் பெற்றுக் கொண்ட பயிற்சிகளின் முடிவில், 1954ம் ஆண்டு மார்ச்மாதம் 16ம் திகதி தனது நீண்ட நாள் கனவான சாதனை நிகழ்வை நடாத்தி முடிக்க முருகுப்பிள்ளை நவரத்தினசாமி அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள்.

இவரது சாதனைகளைப் பார்ப்பதற்கும், இவரை வழியனுப்பி வைப்பதற்குமாக யாழ் குடாநாட்டின் அனைத்துப்பகுதியில் இருந்தும் வந்த மக்கள் பெரு வெள்ளமாக இங்கே குழுமிநின்றனர் பி.ப 2.30 மணிக்கு இலங்கையின் அன்றைய பிரதமர் சேர் ஜோன் கொத்தலாவல அவர்களது பிரதிநிதியாக வந்திருந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வி. நல்லையா அவர்களும் கூடி இருந்த மக்களும் கரகோஷத்துடன் அவரின் நீச்சல் சாதனை முயற்சியை ஆரம்பித்துவைத்தும்... (அடுத்த இதழில் தொடரும்..)

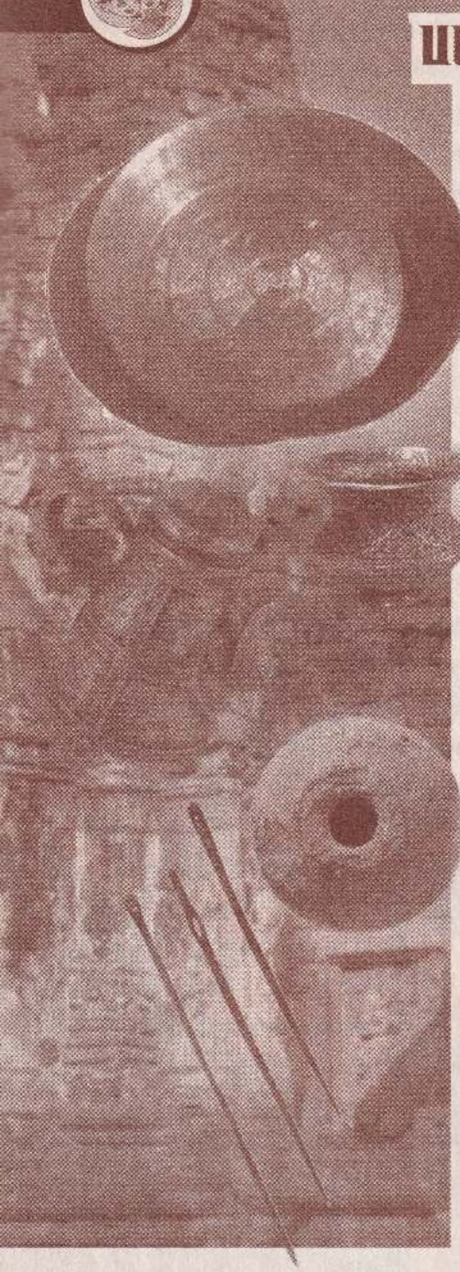

பயனுள்ள பொழுது போக்குகள்

பழைய பாவனைப்பொருட்களைச் சேகரித்தல்

சிட்டுக்களே,கடந்த இரு இதழ்களிலும் பயனுள்ள பொழுது போக்குகள் என்ற இப்பகுதியில் முத்திரை சேகரித்தல் பற்றி அறிந்து கொண்டோம். இந்த இதழில், எமது பிரதேசத்தில் கலைப்படைப்பு மிக்க பழைய பாவனைப் பொருட்கள், மற்றும் எம் முதியவர்கள், முன்னோர்கள் பயன்படுத்திய கருவிகள், உபகரணங்கள் போன்ற பாவனைப் பொருட்களது சேகரிப்பு பற்றிப் பார்ப்போம்.

இந்த வருடத்தின் ஆரம்பத்தில். இருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் பௌர்ணமி விடுமுறை நாளில் யாழ்ப்பாண இந்துக்கல்லூரி குமாரசுவாமி மண்டபத்தில் கருத்தரங்கு நிகழ்வு ஒன்று நடைபெற்று வருகிறது. “ஆறுதலின் அறிவுப் பாதையில்” என்ற தலைப்பில் ஆறுதல் நிறுவனத்தால் நடாத்தப்பட்டு வரும் இந்தக் கருத்தரங்குத் தொடரின் மே மாதத்துக்கான கருத்துரையானது யாழ் பல்கலைக்கழக வருகை விரிவுரையாளர் திருவாளர் ஜீவரத்தினம் ஜீவகதாஸ் அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. அவர் ஒரு கட்டத்தில் இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் தனது சிறுவயதில் விளையாட்டாக ஆரம்பித்த வெற்று மைக்குப்பிகள் சேகரிப்பின் போது சேகரிக்கப்பட்ட ஒரு சில குப்பிகளை இன்று கோடிக்கணக்கிலான பணத்தொகை கொடுத்து தமது உடமையாக்கிக் கொள்வதற்கு பலர் முன் வந்தபோதும் அவர் அவற்றை விற்காது பேணிவருவதான ஒரு தகவலைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அத்துடன் தொடர்ந்து அவர் கருத்துக் கூறும் போது எங்களிடம் இருக்கும் பண்பாட்டு எச்சங்கள் பற்றி நாம் கவனிப்பதோ, அல்லது சிந்தனைக்கு எடுப்பதோ இல்லை என்று ஒரு கருத்தையும் முன்வைத்திருந்தார்.

சிட்டுக்களே, இன்று வரையிலான கடந்து போன நாட்களில் எங்கள் மத்தியில் இவ்வாறான குற்றம் சுமத்தும் கருத்துகள் முன்வைக்கப்படுவதற்கு ஏற்ற சூழல் காணப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், இன்று உங்களைப் போன்ற ஆர்வமும், துடிப்பும், வேகமும், விவேகமும் உள்ள இளம் சிட்டுக்கள் வாழுகின்ற இந்த நாட்களிலும் இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுக்கள் முன் வைக்கப்படுதவற்கு வாய்ப்பளிக்கக் கூடாதல்லவா? வாருங்கள். எங்களின் பண்பாட்டின் எச்சங்களை முடிந்த அளவுக்கு சேகரிக்க ஆரம்பிப்போம்.

உங்களது தாத்தா, பாட்டியிடம் கேட்டுப்பாருங்கள் , அவர்களது இளமைக்காலத்தில் அவர்கள் பயன்படுத்திய பித்தளைப் பாத்திரங்கள், மரத்தாலான பொருட்கள், இரும்பு உபகரணங்கள் என்பன பலவும் அழகிய அமைப்பிலும் சித்திர வேலைப்பாடுகள் மிக்கனவாகவும் அமைந்திருந்ததனை பெருமையாக கூறுவார்கள். இவ்வாறான பொருட்களும் உபகரணங்களும் இன்று மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டிருக்கும் அல்லது குப்பையில் வீசப்பட்டிருக்கும், இல்லையேல் வளவின் எங்காவது ஒரு மூலையில் தூசுபடிந்து கிடக்கும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? உண்மையில் அவை எங்களது வரலாற்றின், பண்பாட்டின் அடையாள ஆதாரங்கள். தாம்பாளங்கள் ,வெற்றிலைத்தட்டங்கள், மூக்குப்பேணிகள், குத்துவிளக்குகள், பூ வைக்கும் சாடிகள், செம்புகள், மண்எண்ணெய் விளக்குகள், பாக்கு வெட்டிகள், ஊன்று கைத்தடிகள், சிறிய சிற்பங்கள், வெற்றிலை இடிக்கும் சிறிய உரல்கள். என நீண்டு கொண்டு போகும் உபகரணப்பட்டியல்களில் எல்லாம் அன்றைய கால அறிவியலும், கலை வளர்ச்சியும் மறைந்து கிடக்கின்றன. இவற்றை தேடி எடுத்து, தூசு போக்கி, மறைந்து கிடக்கும் அழகை வெளிக்கொணர்ந்து பாதுகாக்கத் தொடங்குங்கள். உங்களது பெற்றோரின் உதவி பெற்று உங்கள் வீட்டில் இதற்கென ஒரு இடத்தை ஒதுக்கிக் கொள்ளுங்கள். அதனை உங்களது வீட்டு அருங்காட்சியகமாக மாற்றிக்கொள்ளுங்கள் சேகரிக்கும் பொருட்களை அழகாக காட்சிப்படுத்துங்கள். முடிந்தால் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒரு தொடர் இலக்கத்தைக் கொடுத்து நீங்கள் சேகரித்த பொருட்களைப் பற்றிய ஒரு வரலாற்றுக்குறிப்புக்களை ஒரு கொப்பியில் எழுதிக் கொள்ளுங்கள்.

மிக அண்மைக்காலங்களில் எங்களிடம் இருந்து வேகமாக விலகிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் ஒன்றுதான் ஈய எழுத்துக்கள் மற்றும் மரத்தால் செய்யப்பட்ட “புளக்குகள்” என்பன. இன்றைக்கு ஒரு பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் எங்கள் கரங்களில் தவழ்ந்த புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் யாவும் ஈய எழுத்துக்கள் கொண்டு கோர்க்கப்பட்டு அச்சுக்கூடங்களிலேயே அச்சிட்டு வெளிவந்தன. இதன் போது பலரது நுட்பமான உழைப்பு அவசியமாயிருந்தது. ஆனால் இன்று கணினியின் பயன்பாடு வந்த பின்னர் ஈய எழுத்துக்களின் பாவனை மிக வேகமாக மறைந்து – மறந்து போகலாயிற்று, ஈய எழுத்துக்கள் உருக்கப்படடு, மீள

ஈயக்கட்டிகளாக்கப்பட்டு விட்டன. இருந்தும் எங்காவது ஒரு சில இடங்களில் ஈய எழுதுக்கள், மரத்தால் செய்யப்பட்ட புளக்குகள் இன்றும் கிடைக்கக் கூடும் தேடுங்கள், சேகரியுங்கள், அவை எமது வரலாறு கூறும்.

கடந்த பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு உங்கள் தந்தையோ அல்லது தாத்தாவோ வானொலிச்செய்தி கேட்பதற்காக துவிச்சக்கர வண்டியின் சில உதிரிப்பாகங்களையும் தனது அறிவியல் நுட்பங்களையும். பயன்படுத்தி ஒரு மின்பிறப்பாக்கியை உருவாக்கி இருப்பார். அவை ஒரு வேளை உங்கள் வீட்டின் வெளி மூலையில் இன்று கிடைக்கக் கூடும். அல்லது இரும்பு வியாபாரியிடம் விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கவும் கூடும். கேட்டுப்பாருங்கள் பொருளாகக் கிடைத்தால் எடுத்து பாதுகாப்பாக சேகரித்து வையுங்கள். அல்லது அதுபற்றிய ஒரு வரைபடத்தைத் தயாரித்து தகவல்களைக் கேட்டறிந்து குறிப்பெழுதிப்பாருங்கள். இது போன்றே இதே காலப்பகுதியில் ஒரு சில துளி மண் எண்ணை, கொஞ்சம் பஞ்சு, ஒரு பழைய பத்திரிகைத் துண்டு, துவிச்சக்கரவண்டியின் டியூப்பில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் காற்றடிக்க உதவும் இரும்பினாலான அந்த "வாவ்கட்டை", ஒரு துண்டு கம்பி, ஒரு வெற்று ஜாம் போத்தல் இவற்றைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கிக்கொண்ட அந்தக் காலத்தைய சிக்கன விளக்கு, இவைகூட நாம் சேகரிக்கவும், பேணவும், வேண்டிய ஒரு பொருள்தான், இந்த விளக்கினுள்ளே. ஒரு காலத்தின் வரலாறு புதைந்து கிடக்கின்றது.

சில கிராமப் பகுதி வீடுகளில் இன்றும் கூட சில மட்பாண்டங்கள், மரத்தால் செய்யப்பட்ட பெட்டிகள், மாதிரிகள், உருவச்சிற்பங்கள், றங்குப்பெட்டி மற்றும் கண்ணாடிப் பொருட்கள், மிருகங்களது கொம்புகள், எலும்புகளில் செய்யப்பட்ட உபகரணங்கள், ஆபரணங்கள் என்பன இருக்கக் கூடும். அவைகளும் நீங்கள் சேகரித்துப் பேணக்கூடிய பொருட்களே. இவ்வாறான பொருட்களின் மதிப்பு இன்றைய இலங்கையில் மிகக் குறைவானதாக இருக்கலாம். ஆனால் இவை நிச்சயம் எதிர்காலத்தில் மிகப் பெரும் மதிப்பு வாய்ந்த பொருட்களாக மாறுவதோடு, உங்கள் திறமையை மற்றையோர் அறிந்து புகழும் அளவிற்கும் ஒரு வாய்ப்பினைத் தரும். எனவே சிட்டுக்களே. உங்கள் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் ஒவ்வொரு அருங்காட்சி அகம் அமைப்போமா ? நீங்கள் சேகரித்துப் பேண ஆரம்பியுங்கள். அது பற்றி எமக்கும் அறியத்தாருங்கள். சிட்டு உங்களையும் ,உங்கள் தேடல்களையும் வெளி உலகிற்கு அறிமுகம் செய்யத்தயாராக உள்ளது.

– சந்துரு மாமா –

தேன் சிட்டுகள் கழகம்

தேன்சிட்டுகள் கழகத்தில் உறுப்பினர்களாக இணைய விரும்பும் 16 வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர் சிறுமியர்கள் கீழ்க்காணும் விண்ணப்பப் படிவத்தினை நிழற்படப் பிரதி செய்து நிரப்பி அனுப்பவும். விண்ணப்பத்துடன் ஒரு சிறிய புகைப்படத்தையும் இணைத்து அனுப்பவும். உறுப்பினர் விபரம் 'சிட்டு' வில் புகைப்படத்துடனும் உறுப்பினர் இலக்கத்துடனும் பிரசுரமாகும். உறுப்பினர் ஆவதால் என்ன நன்மை? அடுத்துவரும் இதழ்களைப் பாருங்களேன் ஆச்சரியம் காத்திருக்கிறது.

விண்ணப்பப் படிவம்

சிட்டு
தேன்சிட்டுகள் கழகம்

முழுப்பெயர் : .... தந்தை பெயர்: ....

தாய் பெயர் : .... பிறந்த திகதி: ....

ஆண்/பெண் : .... பாடசாலை : ....

முகவரி : .... வகுப்பு : ....

....

பொழுது போக்குகள் : ....

....

தேன் சிட்டுகள் கழக உறுப்பினராக என்னையும் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

....
கையொப்பம்

....
பெற்றோர்/ அதிபர்/ஆசிரியர் கையொப்பம்

கடிகாரம்

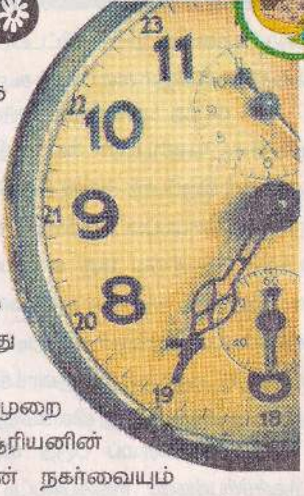

நேரத்தை அறிவதற்கான கருவியே கடிகாரம் என்பதை அனைவரும் அறிவோம். கை மணிக்கட்டில் கட்டப்படுவது கைக்கடிகாரம் என்பதும் தெரிந்ததே. ஆங்கிலச் சொல்லான "Wrist" என்பது தமிழில் மணிக்கட்டு" என வழங்குவது மிகவும் பொருத்தமானது இன்று கடிகாரம் மனித வாழ்க்கையின் பிரிக்க முடியாத ஓர் உறுப்பாக விளங்குகிறது என்றால் அது மிகையன்று. கடிகாரம் இன்றி, நேரம் பற்றிய உணர்வு இன்றி, யாராவது இன்று வாழ இயலுமா? எனவே கடிகாரம் காட்டும் நேரத்தை நம்பியே மனித வாழ்க்கை முறையாகச் செல்கிறது என்பதில் மிகையேதுமில்லை.

நாகரிக முதிர்ச்சியின் ஒரு கட்டமாக நேரத்தை அளவிடும் முறை மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மிகப் பழங்காலத்தில் சூரியனின் இயக்கத்தையும், அதன் விளைவாக நிகழும் நிழல்களின் நகர்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நேரம் அளவிடப்பட்டது. வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்திலேயே சுமேரியர்கள் நேரத்தை அளவிட முயன்றதாகவும், இதில் முன்னோடிகளாக விளங்கியவர்கள் அவர்களே என்றும் கருதப்படுகிறது. சுமேரிய நாகரிகமே ஒரு ஆண்டை மாதங்களாகவும், மாதத்தை நாட்களாகவும், ஒரு நாளைப் பல கூறுகளாகவும் பிரித்தது என்றும் கூறப்படுகிறது.

காலப்போக்கில் அரேபியர்கள் தமது சொந்த முறைகளைக் கையாண்டு நேரத்தை அளப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். சூரியன் நகர்வதைப் பின்பற்றி, 24 பெரிய கம்பங்களை வட்டப்பாதையில் நிறுவி, ஒளியும் நிழலும் அவற்றின் மீது விழுவதன் அடிப்படையில் எகிப்தியர்கள் நேரத்தை அளவிட்டனர். தொடர்ந்து நேரத்தை அளவிடும் முயற்சி பல்வேறு நாகரிகங்கள் வாயிலாகப் பல நாடுகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கி. பி. 1510-ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த பூட்டு செய்யும் தொழிலாளியான பீட்டர் ஹென்கின் என்பவர், நேரத்தைக் காட்டும் நின்ற நிலையிலான கடிகாரம் ஒன்றை உருவாக்கினார். பின்னர் 1656-ம் ஆண்டு வாக்கில் டச்சு நாட்டுத் தொழில்நுட்ப வல்லுநர் ஹியூஜன்ஸ் என்பவர் ஊசல் **(Pendulum)** அசைவில் இயங்கும் கடிகாரம் ஒன்றை உருவாக்கி நேரத்தை அளவிடும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றார். இவர் ஒரு நாளை 24 மணிகளாகவும், ஒரு மணியை 60 நிமிடங்களாகவும், ஒரு நிமிடத்தை 60 நொடிகளாகவும் பாகுபாடு செய்தார். புதிய முறைகளைப் பயன்படுத்திக் கடிகாரத்தையும் மேம்படுத்தினார். இப்போதுள்ள கடிகாரங்களெல்லாம் இதன் முன்னேறிய வடிவங்களேயாகும். துவக்கத்தில் இந்தக் கடிகாரத்தின் பகுதிகளெல்லாம் மரத்தில் செய்யப்பட்டவைகளாகவே இருந்தன. பின்னாளில் இப்பகுதிகள் உலோகத்தாலும், கண்ணாடியாலும் செய்யப்பட்டன. கி.பி. 1927-ல் கனடா நாட்டுத் தொலைத்தொடர்புத் துறையைச் சேர்ந்த தொழில்நுட்ப வல்லுநர் வாரன் மோரிசன் என்பவரால் கண்ணாடியால் ஆன கடிகாரம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இது மிகக் குறைந்த காலத்திலேயே பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கம்வரை, ஊசல்களைப் பயன்படுத்தி இயங்கும் கடிகாரங்களே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. சமச்சீராக அசையும் ஊசல், கடிகாரத்தின் இரு முட்களை இயக்கிச் சரியான நேரத்தைக் காட்டுவதற்குப் பயன்பட்டது. இவ்வகைக் கடிகாரங்களை இன்றும் ஆங்காங்கே காணலாம். ஆனால் மின்சாரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர், ஊசல் கடிகாரங்கள் மாற்றமடைந்தன. அலெக்சாண்டர் பெயின் என்பவர் 1840-ம் ஆண்டில் மின்கலத்தைப் **(Battery)** பயன்படுத்தி இயங்கும் கடிகாரத்தைக் கண்டுபிடித்தார். பின்னர் பல அறிவியல் அறிஞர்கள் இவ்வகைக் கடிகாரத்தை மேம்படுத்தினர். பெரிய மின்கலங்களுக்குப் பதிலாகச் சின்னஞ்சிறு மின்கலங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பத்தோடு இணைத்து தயாரிக்கின்றனர்.

விளையும் பயிர்

அந்த மாணவன் புதிதாக அப்பள்ளிக்கு வந்து சேர்ந்தான். வந்தது முதலே அவன் யாரிடமும் கலகலப்பாகப் பேசுவது இல்லை. பழகுவதும் இல்லை. ஓர் ஓரமாகவே அமர்ந்து கொண்டிருப்பான். ஓய்வு ஒழிவின்றி எதையாவது சிந்தித்துக் கொண்டே இருப்பான். பிற மாணவர்கள் சரளமாகப் பேச வரும்போது ஒதுங்கி, ஒதுங்கிச் சென்றதால் நாளடைவில் அவனை எல்லா மாணவர்களும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டனர். இதற்காக அவன் கவலைப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. தன்னுடைய சிந்தனையையே பெரிதாக மதித்தான். மற்றவர்களைப் பற்றி அவன் நினைத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை.

எப்போதாவது அவன் எதாவது பேசமாட்டானா? என்று ஒரு சில மாணவர்களுக்கு ஆசைகூட இருந்தது. அவ் ஆசையைக்கூட சில நாட்களில் இல்லாமல் போய் விடும்படி அவன் செய்து விட்டான். தன்னை நெருங்கி வந்து பேசக்கூடிய மாணவர்களிடம் "இந்தப் பூமிக்கும் ஆகாயத்துக்கும் இடையே உள்ள தூரம் எவ்வளவு இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று சில சமயம் கேட்பான்.

"நட்சத்திரங்கள் சந்திரனிலிருந்து எவ்வளவு தூரத்தில் உள்ளன?" என்று கேட்பான்.

இந்த வினாவைக் கேட்ட மாணவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியாததால் பெரிதும் பயமும் பீதியும் அடைந்தனர். 'ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாமல் இவன் முரண்பாடாகப் பேசுகின்றானே!' என அவர்கள் நினைத்துக் கொள்ளுவார்கள். எட்டாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, பட்டப்படிப்பில் போடப்படும் கணக்குகளைப் போட்டு விடை கண்டுபிடிப்பான். அவனைப் பற்றி எவருமே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

ஒரு தடவை கணித வகுப்பு நடைபெற்றது. கணித ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குக் கணிதத்தைப் போதித்துக் கொண்டு இருந்தார். அப்போது ஆசிரியர். "எந்த எண்ணையும் அதே எண்ணால் வகுத்தால் கிடைக்கும் விடை ஒன்று என்றே இருக்கும்" என்று சொல்லிக் கொடுத்தார்.

அப்போது திடீரென இம்மாணவன் எழுந்து நின்றான். "ஸார், எனக்கு ஒரு சந்தேகம்! என்றான். "என்ன உன் சந்தேகம்?" என்று கேட்டார் ஆசிரியர். "நீங்கள் சொல்வது உண்மையானால் ஜீரோவால் வகுத்தால் கிடைக்க கூடிய விடையும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமல்லவா?" என்று கேட்டான். ஆசிரியர் இதைக் கேட்டுப் பெரிதும் திடுக்கிட்டார். 'இந்த மாணவன் வருங்காலத்தில் கணித உலகையே தன் திறமையினால் ஆட்டி வைக்கக் கூடிய மாமனிதனாக உருவாகுவான்' என்று நம்பினார்.

அந்த நம்பிக்கை வீணாகவில்லை. அம்மாணவனே பின்னாளில் மிகவும் புகழ்பெற்ற கணித மேதை என்று போற்றப்பட்டான். அம்மாணவன் பெயர் ராமானுஜம். விளையும் பயிரை முளையிலேயே தெரியும். என்பது இவர் விடையத்தில் உறுதியாகிவிட்டதல்லவா?

சுட்டீ

மரியாதை வேண்டாம்!

ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை பற்றித் தமிழ் அறிந்தோர் எவருக்கும் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இவரைச் சொல்லின் செல்வர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை என்று அனைவரும் கூறுவர். இவர் கூட்டத்தில் சொற்பொழிவாற்ற மேடையேறிவிட்டால், கூட்டம் முழுவதும் கலகலப்பாக இருக்கும். அடிக்கடி கூட்டத்தாரை சிரிக்கவைப்பதில் தனி ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். இவர் ஒருமுறை மேடையேறி பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது நகைச்சுவை மிளிர கூறினார். "ஜாதிப் பெயரை மரியாதையாகக் குறிக்க இன்று எல்லாரும் ஒரே மாதிரியாகவே பேசுகின்றார்கள். அதாவது ஜாதிக்குப் பின்னால் ஆர் என்ற இனிஷியலைப் போட்டு விட்டால் மரியாதையாகி விடுகிறது. அப்போது அதைக்கேட்க நமக்கும் மலைப்பாகவும், வியப்பாகவும் இருக்கிறது. நாமும் நம்மை அறியாமல், அவர்கள் கூறிய படியே மரியாதையைத் தந்து அவர்களை உயர்த்தி விடுகிறோம். உதாரணமாக செட்டி ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒருவரை அழைக்க வேண்டுமானாலும், எழுத வேண்டுமானாலும் செட்டியார் என்று சொல்லுகின்றார்கள். முதலியை முதலியார் என்று கூறுகின்றனர். நாயக் இனத்தவரை நாயக்கர் என்று கூறித் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளுகின்றனர்.

ஆனால், என் விஷயமே வேறு எனக்கு யாருமே மரியாதை தருவதில்லை. சொல்லும் போதும் மரியாதையுடன் சொல்லுவதில்லை. எழுதும் போதும் மரியாதை கொடுத்து எழுதுவதில்லை. குழந்தைகளுக்கு யாரும் மரியாதை தருவதுண்டா? அதனால்தான் மரியாதையைக் குறிக்கும் அந்த ஆர் என்ற எழுத்துக்களை என் பெயருக்குப் பின்னால் சேர்ப்பதில்லை. அப்படிச் சேர்த்தாலும் கேட்பவர்களுக்கும், எழுதுபவர்களுக்கும் சிரிப்புத்தானே வரும்?

சேதுப்பிள்ளை என்பதை சேதுப்பிள்ளையார் என்றால் எப்படி இருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். அத்துடன் நான் பிள்ளை (குழந்தை) தானே! ஆகையினால் நானும் பெரிய மரியாதையை எவரிடமும் எதிர் பார்ப்பதில்லை" என்று கூறி முடிந்தார்.

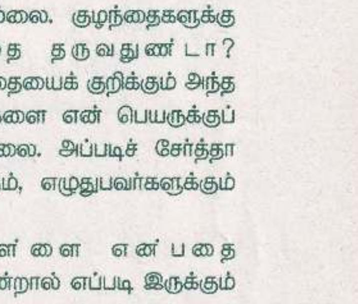

கூட்டத்தினர் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரித் தனர்.

01

"கானா" ஒரு கருநீல நிறமுடைய அழகான காகக் குஞ்சு.

அது ஒரு மரக்கிளையில் இருந்தபடி ஆற்றின் மறுகரையில் உள்ள பளிங்கு மாளிகைப் பக்கம் இருந்து வரும் பாரிய வினோத குரல்களைக் கேட்டது.

02

மெல்லச் சென்று அங்கு என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம்

03

ஓ... யானைகள் .... எதற்காக இப்படி சப்தமிடுகின்றன..

குட்டி யானையும் சுட்டிக் காகமும்

04

யானைகள் பரபரப்பாக ஒரு விழாவில் கலந்து கொள்ளப் போவது குறித்து விவாதித்தன...

குட்டி யானையை தனியேவிட்டுச் செல்வது குறித்தும் பேசிக் கொண்டன.

11

ஊர்வலத்தில் வாத்திய இரைச்சல் அவற்றிற்கு வெறுப்பையும் எரிச்சலையம் ஊட்டின.

விழாவுக்கு போன யானைகளுக்கு அன்று போதிய உணவும் இல்லை.

ஊர்வலம் ஒன்றில் வெகுதூரம் நடந்து களைத்துப் போயின.

12

ஊர்வலத்திற்கு போனது "மடைத்தனம்" எனத் தமக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு மாளிகைக்கு திரும்பின.

13

அதேவேளை அன்றைய நாளை நிறையப் பழங்கள் சாப்பிட்டும் சிறுவர்களுடன் விளையாடியும் மகிழ்ச்சியாகக் கழித்த "கானா"வும் குட்டி யானையும் அது குறித்து சந்தோஷமாக கதைத்தபடியே மாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தன.

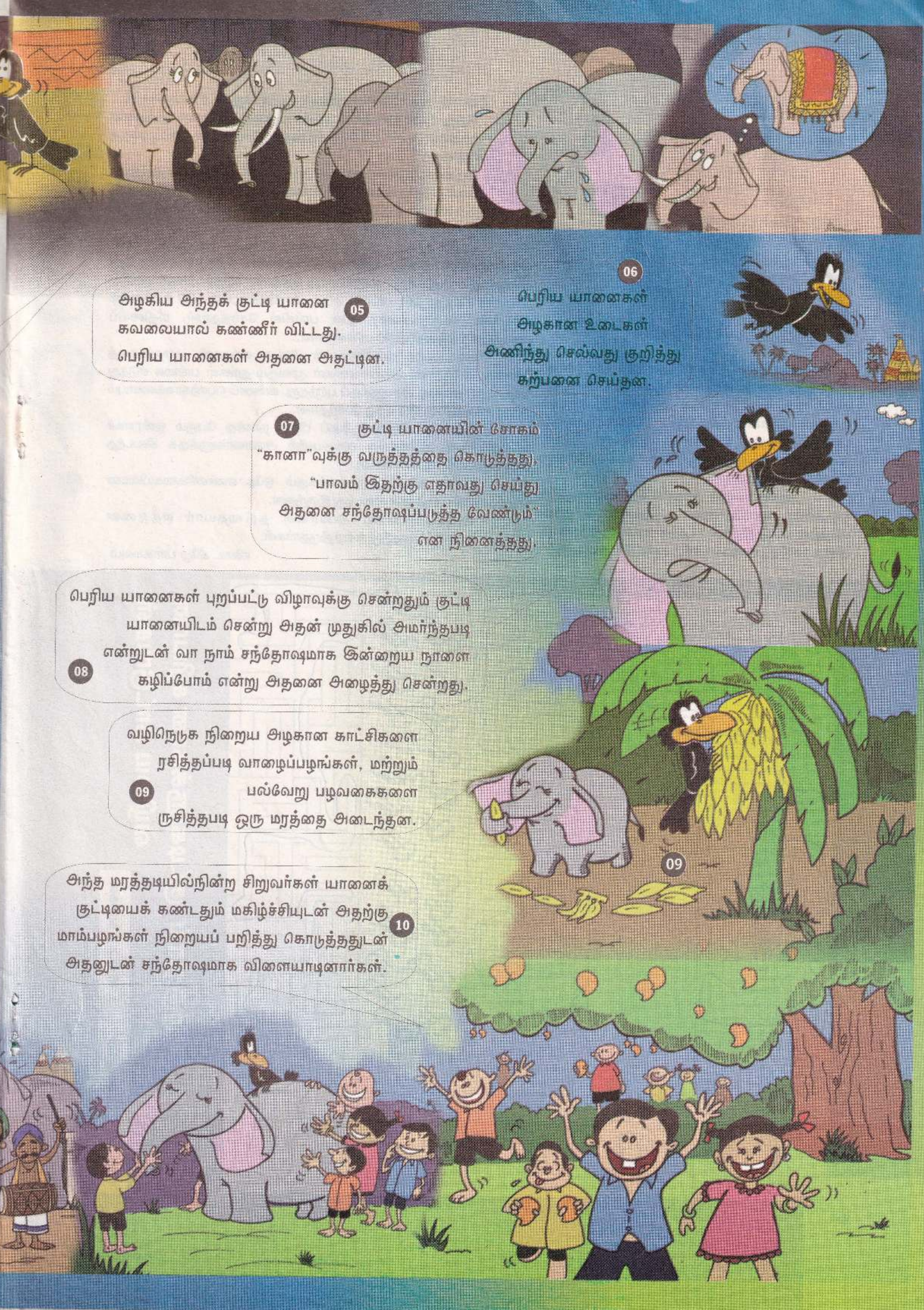
05
அழகிய அந்தக் குட்டி யானை கவலையால் கண்ணீர் விட்டது. பெரிய யானைகள் அதனை அதட்டின.
06
பெரிய யானைகள் அழகான உடைகள் அணிந்து செல்வது குறித்து கற்பனை செய்தன.
07
குட்டி யானையின் சோகம் "கானா"வுக்கு வருத்தத்தை கொடுத்தது. "பாவம் இதற்கு எதாவது செய்து அதனை சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும்" என நினைத்தது.
08
பெரிய யானைகள் புறப்பட்டு விழாவுக்கு சென்றதும் குட்டி யானையிடம் சென்று அதன் முதுகில் அமர்ந்தபடி என்றுடன் வா நாம் சந்தோஷமாக இன்றைய நாளை கழிப்போம் என்று அதனை அழைத்து சென்றது.
09
வழிநெடுக நிறைய அழகான காட்சிகளை ரசித்தப்படி வாழைப்பழங்கள், மற்றும் பல்வேறு பழவகைகளை ருசித்தபடி ஒரு மரத்தை அடைந்தன.
09
10
அந்த மரத்தடியில்நின்ற சிறுவர்கள் யானைக் குட்டியைக் கண்டதும் மகிழ்ச்சியுடன் அதற்கு மாம்பழங்கள் நிறையப் பறித்து கொடுத்ததுடன் அதனுடன் சந்தோஷமாக விளையாடினார்கள்.

சுட்டி

புதிர்

காகிதத்தைக் கண்டால்
கண்ணீர் விடும்
முக்காடு போட்டால்
மூலையில் அமரும். அது என்ன?

முதலில் வெளியில் இருப்பதை
எறிந்து விடுவீர்கள்.
பிறகு வெளியில் இருப்பதைச்
சாப்பிட்டு விட்டு
உள்ளே இருப்பதை
எறிந்து விடுவீர்கள். அது என்ன?

பெரியவர் ஒருவர் இறக்கும் தருவாயில் இருந்தார். தன் நான்கு மகன்களையும் அழைத்த அவர். "நம் வயலில் உள்ள ஆல மரத்து அடியில் உங்கள் எதிர்காலத்திற்காகப் பொற்காசுகளைப் புதைத்து வைத்து உள்ளேன். அவற்றை நீங்கள் நால்வரும் சமமாகப் பிரித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு இறந்தார்.

தந்தையாரின் இறுதிக் கடன் முடிந்ததும் மூத்தவன் நேராக ஆல மரத்தடிக்கு வந்தான் புதைத்து வைத்திருந்த பொற்காசுகளை எடுத்தான் அதை நான்கு பங்குகளாக்கித் தன் பங்கை எடுத்துக் கொண்டான். மீதியைப் பழையபடி புதைத்து விட்டுச் சென்றான்.

சிறிது நேரத்தில் இரண்டாமவன் அங்கு வந்தான். மூத்தவன் வந்ததோ தன் பங்கை எடுத்துச் சென்றதோ அவனுக்குத் தெரியாது.

வழக்கம் போலப் புதையலை நான்கு பங்காகப் பிரித்தான் அவன். தன் பங்கை எடுத்துக் கொண்டான். ஆசை காரணமாக மற்றவர் பங்கில் ஒரு பொற்காசை எடுத்துக் கொண்டான். மீதியைப் புதைத்து விட்டுச் சென்றான்.

அடுத்ததாக மூன்றாமவன் அங்கு வந்தான். தன் அண்ணன்கள் அங்கு வந்ததோ புதையலை எடுத்துச் சென்றதோ அவனுக்கும் தெரியாது. புதையலைத் தோண்டி எடுத்த அவன் நான்கு பங்காகப் பிரித்து தன் பங்கை எடுத்துக் கொண்டான். மீதி உள்ளதில் இரண்டுப் பொற்காசைத் தன் பங்கில் சேர்த்தான். மீதியைப் புதைத்துவிட்டுத் தன் வழியே சென்றான்.

கடைசியாக நான்காமவன் அங்கு வந்தான். புதையலைத் தோண்டி எடுத்தான். அண்ணன்கள் மூவரும் தங்கள் பங்கை எடுத்து விட்டார்கள் என்பது அவனுக்குப் புரிந்தது. எல்லாப் பொற்காசுகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தான்.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு நான்கு பேரும் ஒன்றாகச் சந்தித்தார்கள். தந்தையார் புதையலில் அவரவர்களுக்குக் கிடைத்த பங்கைப் பற்றிப் பேசினார்கள்.

என்ன வியப்பு! நால்வர்க்கும் ஒரே எண்ணிக்கையிலான பொற்காசுகள் பங்காகக் கிடைத்து இருந்தன.

அப்படியானால் அவர்கள் தந்தையார் எத்தனை பொற்காசுகளைப் புதைத்து வைத்திருதார்கள்.

விடை கீழே பார்க்கவும்

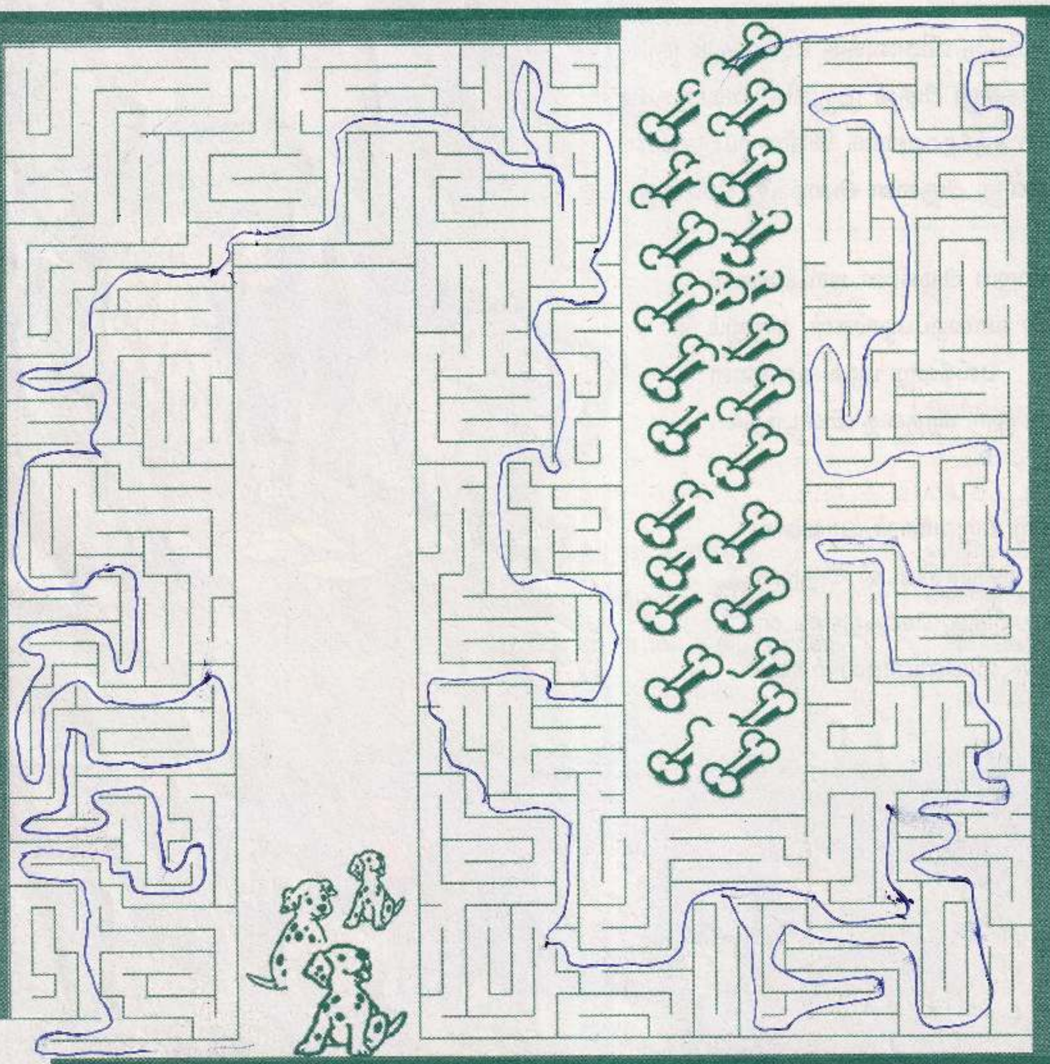

இந்த நாய் குட்டிகளுக்கான சரியான வழியை காட்டுங்கள்

1. பேனா 2. சோளன் 3. 16 பொற் காசுகள்

போர்ஜ் கலிஃபா

உலகின் மிகவுயர்ந்த கோபுரம் டுபாயிலுள்ள போர்ஜ் கலிஃபா (Burj Khalifa) ஆகும். 2004 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 21ம் நாள் கட்டிட அமைப்பு வேலைகள் ஆரம்பமாகின. இதன் மொத்த உயரம் 828 மீட்டர் (2,717 அடி). இக்கட்டிடம் 163 தளங்களைக் கொண்டதுடன் 3,09,473 m^2 (33,31100 சதுரஅடி) பரப்பளவைக் கொண்டது. இதனைக் கட்டிமுடிக்க ஏற்பட்ட செலவு 1.5 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாகும். இது ஜனவரி 4ம் திகதி 2010 ஆம் ஆண்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது. சராசரியாக ஒரு நாளுக்கு 9,46,000 லீட்டர் தண்ணீர் 100 கிலோமீட்டர் தூரம் அளவிற்கு குழாய் வழியாக வழங்கப்படுகிறது. மேலும் 213 கிலோமீட்டர் குழாய் மூலம் தீ மற்றும் அவசர பாதுகாப்பு திட்டம் ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்றும் 34 கிலோமீற்றர் நீளத்திற்கு குளிர்ந்த தண்ணீருக்காக குளிர்சாதன வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

C. N. Tower

உலகின் மிகவுயர்ந்த கோபுரங்களில் ஒன்றுதான் கனடாவின் ரொறன்டோ நகரத்திலுள்ள சி. என். டவர் ஆகும். ரொறன்டோ நகர மக்கள் தொலைக்காட்சியைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட அன்ரனாக் கோபுரம் இதுவாகும். 1973 ஆம் ஆண்டு கட்டிட அமைப்பு வேலைகள் ஆரம்பமாகின அடித்தளம் 62000 தொன் நிறைகொண்ட கொங்கிறீட் உருக்குத்தளத்தில் அமைந்தது. இது 40 மாதங்களில் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. இக்கோபுரம் 1976ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 26 ஆம் திகதி பொது மக்களுக்காகத் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இதற்கான மொத்தசெலவு 63 மில்லியன் டொலர்கள். இக்கோபுரத்தின் மொத்த எடை 130000 தொன். பணிபுரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1537. 12500 சதுர அடி பரப்பினைக் கொண்டது அடித்தளத்தில் வர்த்தக நிலையங்களுட்பட பல பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுள்ளன. 1122 அடி உயரத்தில் கண்ணாடி நிலத்தளம் உள்ளது. அதில் நிற்கும் போது, காலடியில் அதலபாதாளம் தெரியும். 1136 அடி உயரத்தில் ஒரு தேநீர்ச் சாலையும், 1150 அடி உயரத்தில் சுழலும் தேநீர்ச்சாலை ஒன்றும் உள்ளன. கதிரையில் அமர்ந்தவாறே ரொறன்டோ நகரை இங்கிருந்து 72 நிமிடங்களில் சுற்றிப் பார்க்கலாம். 1645 அடி உயர "SkyPad" என்ற தளத்தில் நின்று பார்த்தால் 160 கி.மீ வரை காட்சி தெரியும். காற்றின் வேகத்திற்குக் கோபுரம் சிறிது சாய்ந்து நிமிர்வதையும் உணரலாம். சி. என் டவரின் மொத்த உயரம் 553 மீற்றர்களாகும்.

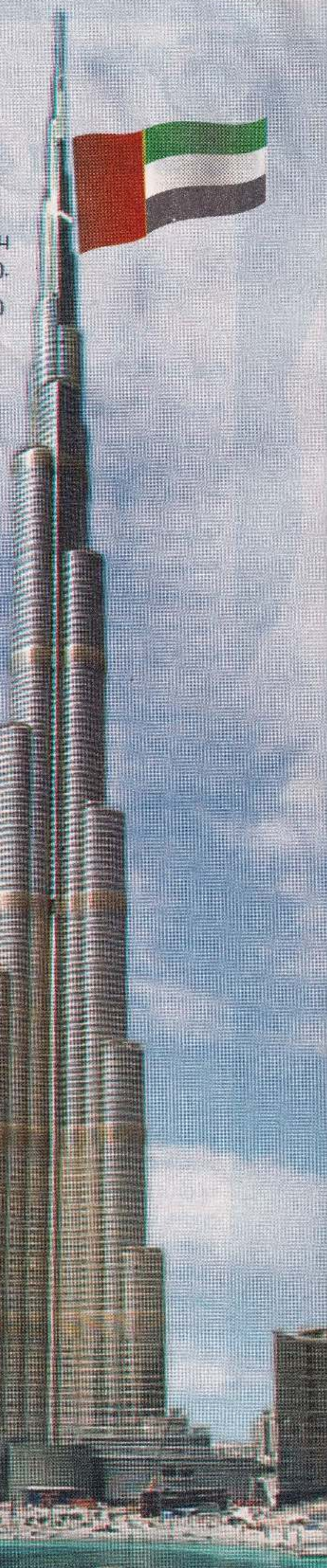

அன்னம்மா ஆச்சியின் ஆசைகள் 2

"அம்மம்மா..... இந்தாங்கோ இண்டையப் பேப்பர்....." "அன்னம்மா ஆச்சியின் பேத்தி மாலதி, அன்றைய தினசரியைக் கொண்டுவந்து பாட்டியிடம் கொடுக்கிறார்.

"இஞ்சை தாணை..... என்ர தங்கம்"

அம்மம்மா...நான் வாசிச்சுக் காட்டட்டே?

"டியூசன் இல்லையாடி தங்கம்"

"டியூசனுக்கு இன்னும் நேரம் இருக்குது.... மூன்று மணிக்குத் தான் டியூசன்......

"ஆ..... நீங்க உங்கட வீட்டு வேலை ஏதும் இருந்தா போய்ச் செய்யுங்க.... நான் மெல்ல மெல்ல வாசிக்கிறன்..."

'அம்மாவுக்கு கண்ணாடி போடாட்டி வாசிக்க இயலாமல்கிடக்குதாம்..... ஆனா, நீங்க இப்பவும் கண்ணாடி போடாம வாசிக்கிறீங்களே அம்மம்மா..... அதுக்கு என்ன காரணம்....? மாலதி தனது நீண்ட நாள் சந்தேகத்தை தனது அம்மம்மாவிடம் கேட்டே விட்டாள்.

அதுக்கு என்ன காரணம்...? ம்..... எனக்கு இதுக்கு சரியாக விடை சொல்லத் தெரியாது பிள்ளை.... அந்தக்காலத்தில இருந்த எங்கட சாப்பாட்டு முறை தான் அதுக்கு காரணமாக இருக்கும், என நான் நம்புறன். நாங்க உங்கட வயதுப் பிள்ளைகளா இருக்கும் போது. கடைகளில் வாங்கி எந்தச் சாப்பாடும் சாப்பிட்டது கிடையாது."

இப்ப நீங்க அடிக்கடி வாங்கிச்சாப்பிடுற மாதிரியான மிக்ஷர், ரோல்ஸ், மிதிவெடி, மரவள்ளிப்பொரி, மற்றது ஐஸ்கிறீம், சோடா, ஜூஸ், இப்படி எதையுமே வாங்கிச்சாப்பிட்டது கிடையாது. எங்களுக்கு என்ன என்ன சாப்பாடு விருப்பமோ அத, அத, அம்மாவோ, சின்னம்மாவோ, செய்து தருவினம். அந்தக்காலத்தில எப்பவும் எங்கட சாப்பாட்டில் ஒவ்வொருநாளும் கட்டாயமாக இலைக்கறி வகைகள் இருக்கும். குறிஞ்சா, சிறுகுறிஞ்சா, முருங்கை, பொன்னாங்காணி, முளைக்கீரை, வல்லாரை, அகத்தி, தவசி முருங்கை, சண்டி இலை, இப்படி இலைக்கறிவகைகளில் ஏதாவது ஒன்று ஒவ்வொரு நாளும் இருக்கும். சில நாட்களில் நாங்க எங்கட அப்பாவோட சேர்ந்து. அவரின்ர கமத்துக்கு போனமெண்டா அங்க திராய், முளைக்கீரை, அரைக்கீரை, இப்பிடிப் பெயர் கொண்ட கீரை வகைகள் கனக்க இருக்கும். அதுகள அப்பா பிடுங்கி நல்லா கழுவி தருவார்.... அப்பிடி ஏதாவது ஒரு கீரை கட்டாயமாக மத்தியானச்சாப்பாட்டில இருக்கும்."

காலையில் எப்பவும் பழம்சோறும் பனாட்டுத்துண்டும் தான்.... சோற்றுக்குள்ள அம்மா தேங்காய்ப்பால் நிறைய விட்டு பிசைஞ்சு பனாட்டுத்துண்டோட, தருவா..... குடிக்க நல்லாத்தான் இருக்கும். அதச் சாப்பிட்டா மத்தியானம் வரைக்கும் பசிக்கவே பசிக்காது. மத்தியானம் மரக்கறிகளோட சோறு, தயிர், ஊறுகாய், இருக்கும்... இரவு, குரக்கன்மா, ஒடியல்மா, மரவள்ளிக்கிழங்கு மா, அரிசிமா, சிலநாளில கோதுமைமா, இதுகள ஏதோ ஒரு வகையில சேர்த்து அம்மா அவிக்கிற புட்டு.... பூசனிக்கறி, மரவள்ளிக்கிழங்குக்கறி, ஏதோ ஒரு கறியோட அந்தப்புட்டச்சாப்பிட்டா வயிறு நிறைஞ்சி போயிடும்.... நாங்க எப்பவும் கொதிக்கவைச்சு ஆறினதண்ணியத்தான் குடிப்பம். பெரிய அண்டாவில கொதிக்கவைச்சு ஆறவைச்சு, மண்குடத்தில நிறைச்சு, மூடி வைச்சிருப்பார். அப்பா.... அதத்தான் நாங்க எப்பவும் குடிக்கவேணும். அந்தத் தண்ணி நல்ல ருசியாகவும் மணமாகவும், இருக்கும். நான் நினைக்கிறன். மகள் அந்தக்காலத்து எங்கட சாப்பாட்டு முறைகள்தான். இந்த வயதிலையும் நான் இப்படி வருத்தம் எதுவும் இல்லாமலும் கண் பார்வைப் பிரச்சனை எதுவும் இல்லாமலும் இருக்க காரணமாகலாம்.. அப்படி நீங்க இருக்கவேண்டுமென்டுதான் நான் விரும்புறன். என்று கூறியபடி ஆச்சி கீழே வைத்திருந்த தினசரியை எடுத்து மடித்துக் கொள்கிறார்.

- எஸ். விஜி -

- அடுத்த இதழிலும் ஆச்சிவருவார்

தரம் ஐந்து தேசியமட்ட புலமைப் பரிசில் பரீட்சை சிட்டுக்களே..! வாழ்த்துகிறோம், பாராட்டுகிறோம்..!

உங்கள் அனைவரையும் சிட்டு பாராட்டி நிற்கின்றது. நீங்கள் எல்லோரும் முதன் முதலாக ஒரு தேசியமட்ட தரப்படுத்தல் பரீட்சைக்கு முகம் கொடுத்திருக்கின்றீர்கள். இதற்காக கடுமையாக உழைத்திருப்பீர்கள். பல சவால்களை எதிர் கொண்டிருப்பீர்கள். பல நாட்கள் உங்கள் ஆசைகள் விருப்பங்களை உதறித்தள்ளி வைத்துவிட்டு, பகலிரவாய் படித்திருப்பீர்கள். இவ்வயதில் இயல்பாகவே உங்களுக்கு எழும் விளையாடும் எண்ணங்களைக்கூட விலக்கி வைத்துவிட்டு பயிற்சிகளில் மூழ்கிக்கிடந்திருப்பீர்கள். உங்களது இந்த பண்புக்காக சிட்டு உங்களை பெருமித உணர்வோடு பாராட்டி நிற்கிறது.

பரீட்சைக்கு தோற்றிய உங்கள் அனைவரையுமே திறமைசாலிகளாகவே சிட்டு கருதுகிறது. நீங்கள் ஒவ்வொருவருமே ஏதோ ஒரு துறையில் திறமை கொண்டவர்களாகவே இருப்பீர்கள் என்பதில் சிட்டு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. திறமை சாலிகள் அனைவரையும் பாராட்டுவதில் சிட்டு சிறிதும் தயங்காது.

பரீட்சை எழுதிய உங்களில் சிலர் அரச தீர்மானித்த வெட்டுப்புள்ளிகளுக்கு மேல் புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். அவ்வாறு வெட்டுப்புள்ளிகளுக்கு மேல் புள்ளி பெற்ற மாணவர்கள், தங்களது விபரங்களை பிரசுரிக்குமாறு கேட்டு எமக்கு அனுப்பிவைத்திருக்கின்றீர்கள் சிட்டு அவற்றை மகிழ்வோடு வரவேற்கிறது. இப்பக்கத்தில் அவ்விபரங்களை தொடர்ந்து வெளியிட சிட்டு எண்ணியுள்ளது. சிட்டு இதழின் இப்பக்கம் புலமைப்பரிசில் பரீட்சை எழுதிய உங்களுக்குரியது. இப்பக்கத்தில் உங்கள் விபரங்களும் இடம் பெற வேண்டும் என விரும்புகின்றீர்களா? தயங்காது எமக்கு விபரங்களை அனுப்பி வையுங்கள். கிடைக்கும் ஒழுங்கில் சிட்டு அவற்றை வெளியிட்டு தானும் மகிழ்ந்து, உங்களையும் மகிழ்விக்கும். சந்தோசம்தானே சிட்டுக்களே..!

கிளிநொச்சி மத்திய கல்லூரி

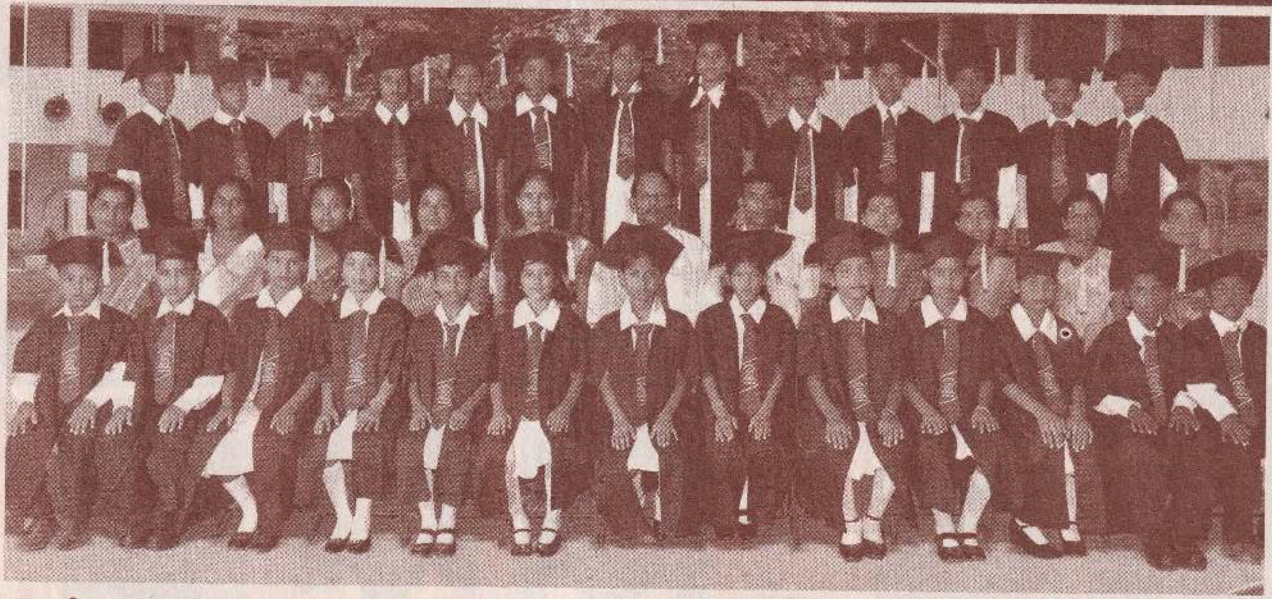

- ஜெகதீசன் லியன்சியா (174)
- இளங்கேசன் நிலாந்தன் (171)
- நிமலதாசன் நிலுக்ஷன் (170)
- பாலகிருஷ்ணன் தரணிகா (170)
- சந்திரசேகரன் நகுலசேகரி (169)
- தனேந்திரக்குமார் நிஷா (168)
- குகசீலன் சேனுகா (168)
- கமல்ராஜ் யனுசயா (168)
- பரமானந்தம் கிருஷிகாந் (166)
- ஜெகதீஸ்வரன் விதுசாஜினி (165)
- தெய்வேந்திரன் சஜந்தன் (164)
- பாலகிருஷ்ணன் கஜலக்மனன் (164)
- சதீஷ் மதுஷா (162)
- சவாஸ்கரன் சங்கவி (160)
- ஜெயகாந்தன் கவியரசன் (160)
- நந்தகுமார் கீர்த்திகா (159)
- லஷ்மன் பிரனியா (155)
- சுபாஸ்கரன் பவித்திரா (155)
- சத்தியமூர்த்தி யுகன் (154)
- சிமியோன் பெர்னாந்து அபிஷா (153)
- கணேசமூர்த்தி பிரணவன் (152)
- சுந்தரலிங்கம் லவன் (152)
- கௌரிதாசன் கனியகன் (151)
- ஸ்ரீ றமேஷ்குமார் தமிழ்விழி (149)
- றமேஷ் சரத்வேகன் (148)
- தவராசா பவித்திரா (147)

அனைவருக்கும் சிட்டு குழுவினரின் அன்பு வாழ்த்துக்கள்....

மு/ ஆறுமுகம் வித்தியாலயம் - ஒட்டுசுட்டான்

- உதயகுமார் ஜெனார்னி (171)
- கிருபாகரன் ஆரணி (169)
- இராசேந்திரம் லக்சிகன் (158)
- கருணைராசா ஹிருபாட்சன் (154)
- சாமிநாதன் சர்மிலா (150)
- சதாசிவம் ஜன்சிகா (149)

அனைவருக்கும் சிட்டு குழுவினரின் அன்பு வாழ்த்துக்கள்....

கிளி/ உருத்திரபுரம் மகாவித்தியாலயம்

சிவகுமார் தூரிகா	(167)	சிவநேசன் சஞ்சீவன்	(144)	ஜெயராஜ்குமார் யனுசன்	(114)
தில்லைராஜ் நிக்சிகா	(165)	கிருஸ்ணகுமார் பவிந்தன்	(125)	வாசன் கோணேஸ்வரன்	(111)
குகாநந்தன் தர்மிகா	(138)	கண்ணன் தேனுசன்	(138)	தினகராஜ் விதுசா	(129)
கிருபாணந்தன் அனோஜிந்	(144)	சிவயோகராசா செந்துஜன்	(125)	இரவிச்சந்திரகுமார் தனுசன்	(139)
மகேந்திரன் மதுசன்	(144)	சந்திரகுமார் பதுர்சன்	(116)	சுதாகரன் தனுசா	(128)

அனைவருக்கும் சிட்டு குழுவினரின் அன்பு வாழ்த்துக்கள்....

கிளி/ திருவையாறு மகாவித்தியாலயம்

பாலசுந்தரம் பரணீதரன்	(175)	பாலமுரளி சர்விகா	(133)	முருகேசு சாருஜா	(114)
யுவராஜா தமிழ் நிலவன்	(147)	சிவாகரன் வாகரன்	(131)	ஜோன்சன் நிக்ஷிகா	(110)
டேமியன் டனுஜன்	(146)	சுகிர்தரன் அபிநயா	(130)	தசாவரன் கஜானன்	(110)
கருணாகரன் அருளினி	(146)	சிவேந்திரன் டிலக்சனா	(129)	கேதீஸ்வரன் கனிகன்	(108)
கருணசீலன் லக்சிகா	(145)	மோகன்ராஜ் சர்மிளா	(123)	இன்பகுமார் இசைவாணி	(111)
கணேசமூர்த்தி ருசானுஜா	(145)	தியாகராசா லதன்	(113)	சிவக்குமார் சயந்தன்	(105)
நடராசா மதிநிலா	(140)				
ராசாதுரை நிலவன்	(139)				
பாஸ்கரதாஸ் துசாலினி	(134)				

அனைவருக்கும் சிட்டு குழுவினரின் அன்பு வாழ்த்துக்கள்....

Great job!

சாதிக்க வேண்டும், முன்னேறவேண்டும் என தீர்மானித்துவிட்டால், அந்த இலக்கு நோக்கி செயற்பட ஆரம்பியுங்கள். சுயமாகச் சிந்தித்து வெற்றிக்கான வழிகளை தேடுங்கள். இடையில் வரும் தோல்விகள், தடைகள் யாவும் உங்களை ஏற்றிவிடும் ஏணிகள் ஆகிவிடும்.... பிறகென்ன? வெற்றிநிச்சயம்தான்...

மு/ கருவேலன்கண்டல் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை

சதானந்தராசா சரிதன் (145)

சிட்டு குழுவினரின் அன்பு வாழ்த்துக்கள்..

மு/ மயில்வாகனம் தமிழ் வித்தியாலயம்

பாலசிங்கம் அஜிர்தன் (176)

சிவசண்முகம் பிரணவராஜ் (151)

ஜெயநாதன் நிவேதன் (148)

மரியநாயகம் அனிற்றாஜினி (160)

அன்பு வாழ்த்துக்கள்

மு/ அணிஞ்சியன்குளம் தமிழ் வித்தியாலயம்

அனந்தன் ஷண்முகப்பிரியா (182)

செந்தில் சங்கவி (175)

துரைசிங்கம் யதுஷன் (164)

மு/ முத்துஐயன்கட்டு இடதுகரை அ.த.க. பாடசாலை

சண்முகலிங்கம் டிசாந்தன் (156)

பாக்கீர் முகைதீன் நிஹ்லா (155)

ஆனந்தராசா தாரணி (149)

பொறுமை இல்லாதவர்கள் எதிலும் நிலைத்திருக்க முடியாது

வரப்போரமாக தத்திச் சென்று கொண்டிருந்தது அந்த தவளை. வரப்பின் பொந்திலிருந்து பாம்பு ஒன்று தலையை நீட்டியவாறு வெளியே வந்து அந்த தவளையைப் பார்த்தது. "தவளையே! தவளையே!நில்!" என்றது பாம்பு. இதனைக் கேட்ட தவளையோ திடுக்கிட்டது. அச்சத்தால் தாவித் தாவி ஓடியது."தவளையே!ஓடாதே! என்னால் உனக்கு எந்த ஆபத்தும் ஏற்படாது. நான் சொல்வதைக் கேள்" என்றது பாம்பு. பாம்பு அவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டு தவளை வியப்படைந்தது. 'இந்தப் பாம்பு நம்மை பிடித்துத் தின்னும் எண்ணத்தில் வரவில்லை. நம்மிடம் ஏதோ ஓர் செய்தியைச் சொல்லிட முன் வருகிறது. என மனதில் நினைத்தது. பின்னர் அந்தத் தவளையானது ஓடாமல் அப்படியே நின்று கொண்டது. அதே நேரத்தில் பாம்பும் தவளையின் அருகே வந்து நின்றது. "தவளையே! நீ எனக்கோர் உதவி செய்திட வேண்டும். நான் கேட்கின்ற உதவியினை நீ மறுக்காமல் செய்திடுவாய் என நினைக்கின்றேன்" என்றது பாம்பு. "உண்மைதான் பாம்பே! நான் ஒருவர்க்கு உதவி செய்திட வேண்டும் என முடிவு செய்து விட்டால் அதிலிருந்து ஒரு போதும் பின் வாங்கிட மாட்டேன். எனவே உனக்கு என்ன உதவி செய்ய வேண்டும் சொல்! அந்த உதவியினை நான் செய்கிறேன்" என்றது தவளை."தவளையே! நீ இவ்வாறு சொல்வதைக் கேட்கின்றபோது மனதிற்கு மகிழ்ச்சியாயிருக்கின்றது. நான் ரொம்ப நாட்களாக இந்த வரப்பில் வாழ்ந்து வருவதால் வாழ்க்கையில் எனக்கு சலிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. நான் சிறிது காலம் கிணற்றுள் வாழலாம் என நினைக்கிறேன். என் ஆசையை நிறைவேற்றிட நீதான் என்னை ஏதாவது ஓர் கிணற்றிற்கு அழைத்துச் சென்றிட வேண்டும்" என்றது பாம்பு.

தவளையோ மகிழ்ச்சியுடன் பாம்பை நோக்கியது "பாம்பே! கவலைப்படாதே! இதோ உன்னுடைய ஆசையினை நான் இப்போதே நிறைவேற்றி வைக்கின்றேன். நாம் இப்போதே நல்லதொரு கிணற்றை நோக்கிச் செல்லப் போகின்றோம்" என்றது.அதனைக் கேட்டு பாம்பு மகிழ்ச்சியடைந்தது. அதன் பின்னர் பாம்பும். தவளையும் கிணற்றைத் தேடியபடி செல்லத் தொடங்கின. அந்த நேரம் அவைகள் சென்று கொண்டிருந்த பாதையில் ஏராளமான வேலையாட்கள் சாலைப் பணிகளை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் கண்ட பாம்பானது திடுக்கிட்டது. உடனே அது அவசரமாக தவளையின் பக்கம் திரும்பியது."தவளையே! தவளையே! நான் இந்த மனிதர்களின் கண்களில் மாட்டிக் கொண்டால் அவர்கள் என்னை அடித்துக் கொன்று விடுவார்கள். அதனால் நாம் அவர்களின் கண்களில் அகப்படாமல் சென்றிட வேண்டும்" என்றது. அப்படியாயின் அவர்கள் தமது வேலைகளை முடித்து போகும்வரை புதரில் மறைந்திருப்போம் என்றுதவளை யோசனை கூறியது. தவளையின் யோசனைக்கு பாம்பும் சம்மதம் தெரிவித்தது. அதன் பின்னர் இரண்டும் புதரில் மறைந்து கொண்டன. "எவ்வளவு நேரம் தான் ஓரிடத்திலேயே இருப்பது! இங்கிருந்து நம் பழைய இருப்பிடத்திற்கே செல்லலாம் எனத் தோன்றுகிறது!" என சலிப்படைந்து பாம்பு.

உடனே தவளை " பாம்பே! நீ கிணற்றுள் வாழ்ந்தாலும் உன் வாழ்க்கை இப்படித்தானே இருக்கும் ! அங்கேயும் ஓரிடத்திலேயேதானே நீ வாழ்வாய். பொறுமையில்லாத உனக்கு கிணற்று வாழ்க்கை விரைவில் சலிப்பை தந்து விடும்" என்றபடி பாம்பை தவிர்த்துச் சென்றது தவளை.

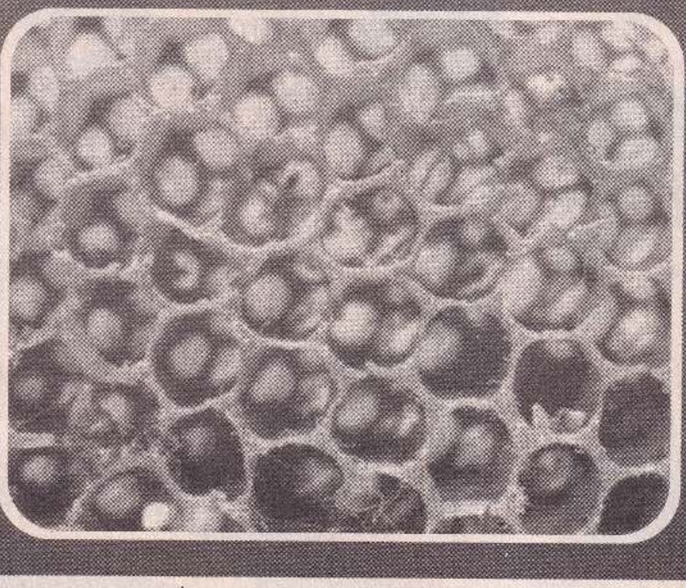

தேனீ

சுறுசுறுப்புக்கும் கடின உழைப்புக்கும் திட்டமிட்ட ஒருங்கிணைந்த வாழ்க்கைக்கும் "தேனீ"யை முன்னுதாரணமாகக் கூறுவர். ஒரு தேன் கூட்டில் குறைந்தது 50,000 முதல் ஒரு இலட்சம் வரையான தேனீக்கள் வாழும். தேனீ ஒரு நிமிடத்திற்கு சராசரியாக 400 முறை இறக்கையை அசைக்கும் தேனீ உடலில் சுமார் 12 வளையங்கள் உள்ளன. இரண்டு இரப்பைகளும் ஐந்து கண்களும் இருக்கின்றன. நம் கண்களுக்குப் புலப்படாத ஒளியைக் கூட தேனீக்களால் பார்க்க முடியும்.

உங்கள் கைவண்ணம்

நா. அபிகா
யா/ நாவற்குழி மகாவித்தியாலயம்.
தரம் - 4

மோ. கயலினி
யா/ கைதடி குருசாமி வித்தியாலயம்.
தரம் - 6

யோ. சமிதா
யா/ நாவற்குழி மகாவித்தியாலயம்.

நா. அபிநா
யா/ நாவற்குழி மகாவித்தியாலயம்.
தரம் - 4

செல்வன். செ. தமிழரசன்
யா/ வல்வை சிவகுரு வித்தியாலயம்.
தரம் - 11

திருடனின் வெட்கம்?

பிரான்ஸ் தேசத்தில் மிகவும் புகழ் பெற்ற நாவல் ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெயர் பால்சாக். சமுதாயத்தில் உயர்வான இடத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் பால்சாக் பெரும்பாலும் வறுமையிலேயே வாடினார்.

ஒருநாள் –

தம்முடைய கட்டிலில் படுத்து ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தார் பால்சாக். தம்முடைய அறைக்குள் ஏதோ மெல்லிய சப்தம் கேட்டுக் கொண்டே இருப்பது, ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்த பால்சாக்கிற்குக் கேட்டது. கிணற்றுக்குள்ளிருந்து ஒலி எழும்புவதுபோல, அச்சப்தம் அவ்வளவு மெல்லியதாகக் கேட்டது. பால்சாக்கின் உறக்கம் முழுவதும் கலைந்து விட்டது. ஒரு நாளுமில்லாத, திருநாளாய் தன் வீட்டில், தன் அறையில் இப்படிச் சப்தம் கேட்பதை எண்ணி வியந்து போனார் அவர்.

'சப்தம் எப்படி வரும்?' என்று சிந்தித்தார். ஒன்றும் புரியவில்லை. சப்தம் வந்த திசை எது? என்றாவது பார்த்து விடுவோம், என்று முடிவுசெய்தார். அவருக்குச் சப்தம் வரும் திசையும் புரியவில்லை. ஏனென்றால் ஒரு சமயம், அச்சப்தமானது அவரருகே வந்தது. அடுத்த விநாடியே அச்சப்தம் சற்றுத் தூரத்திலே கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து அந்த அறையிலே யாரோ நடமாடும் காலடி ஓசை ஒன்றும் மெதுவாகக் கேட்டது.

மிகவும் தைரியசாலியான பால்சாக் அதற்கு மேலும் பொறுமை இழந்தவராக விளக்கைப் போட்டுப் பார்த்தார். அவருடைய மேஜையின் அருகே யாரோ முகம் தெரியாத ஒருவன் இருந்தான். மேஜையின் லாச்சிகள் இழுக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. பால்சாக்கிற்கு நிலைமை புரிந்தது. வந்தவன் திருடன். உடனே பால்சாக், அவனைப் பார்த்து விழுந்து. விழுந்து சிரித்தார்.

திருடன் திடுக்கிட்டான்.

"ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?" என்று அதட்டும் குரலில் கேட்டான்.

உடனே பால்சாக், "நான் பகல் முழுவதும் தேடித் தேடிக் காணமுடியாத பணத்தை நீ இரவில் வந்து தேடிக் கண்டு பிடித்து எடுத்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறாயே என்பதை எண்ணிப் பார்த்தேன். சிரிப்பு வந்து விட்டது! நான் உழைத்துவிட்டுப் பணத்தைத் தேடுகிறேன்! கொடுப்பார் யாருமில்லை! நீ உழைக்காமலே தேடுகிறாய்! எடுத்துக் கொள்ள ஒன்றுமில்லை" என்று கூறி விட்டு மீண்டும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்.

திருடன் வெட்கத்துடன் வெளியே சென்று மறைந்தான்.

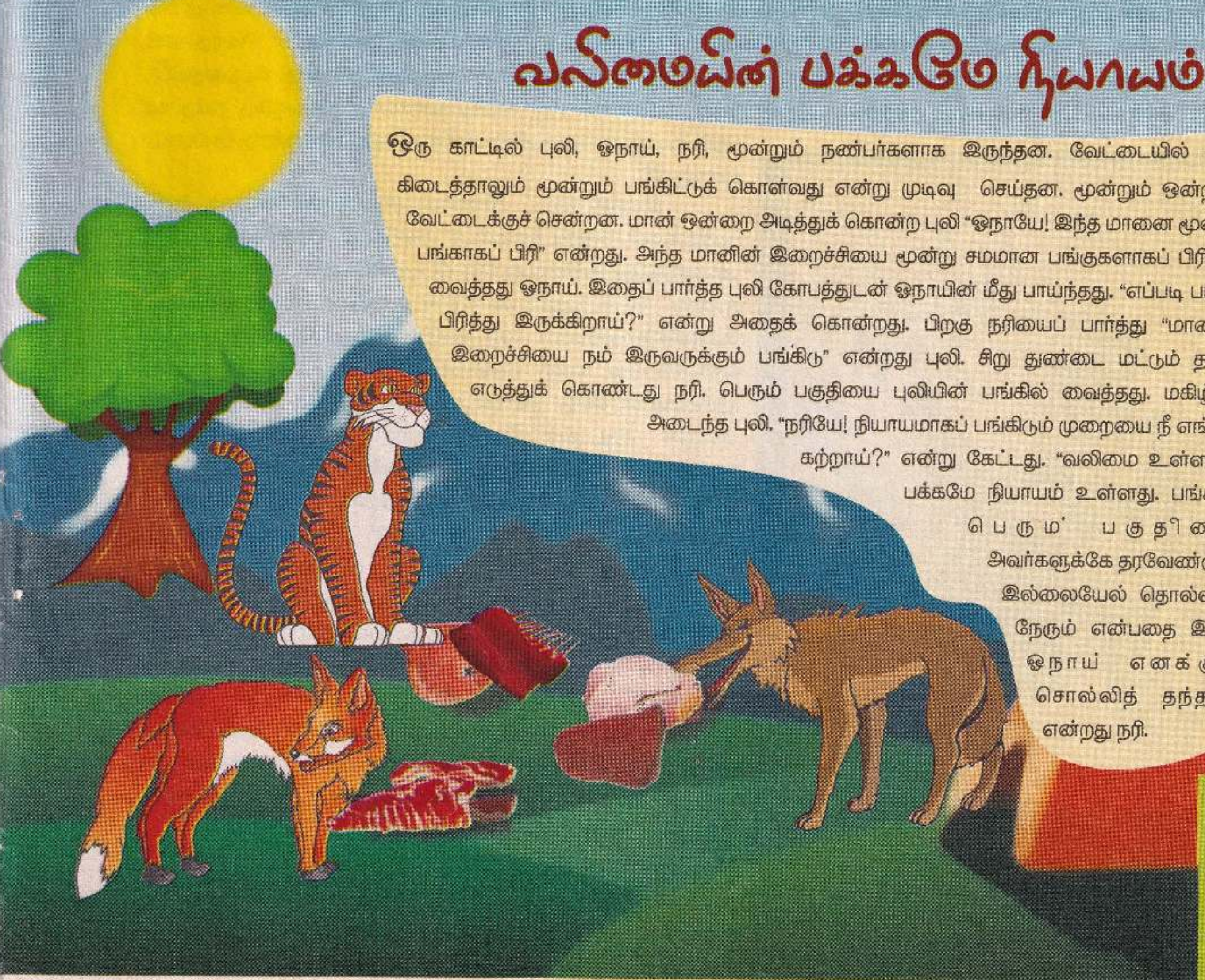

வலிமையின் பக்கமே நியாயம்

ஒரு காட்டில் புலி, ஓநாய், நரி, மூன்றும் நண்பர்களாக இருந்தன. வேட்டையில் எது கிடைத்தாலும் மூன்றும் பங்கிட்டுக் கொள்வது என்று முடிவு செய்தன. மூன்றும் ஒன்றாக வேட்டைக்குச் சென்றன. மான் ஒன்றை அடித்துக் கொன்ற புலி "ஓநாயே! இந்த மானை மூன்று பங்காகப் பிரி" என்றது. அந்த மானின் இறைச்சியை மூன்று சமமான பங்குகளாகப் பிரித்து வைத்தது ஓநாய். இதைப் பார்த்த புலி கோபத்துடன் ஓநாயின் மீது பாய்ந்தது. "எப்படி பங்கு பிரித்து இருக்கிறாய்?" என்று அதைக் கொன்றது. பிறகு நரியைப் பார்த்து "மானின் இறைச்சியை நம் இருவருக்கும் பங்கிடு" என்றது புலி. சிறு துண்டை மட்டும் தான் எடுத்துக் கொண்டது நரி. பெரும் பகுதியை புலியின் பங்கில் வைத்தது. மகிழ்ச்சி அடைந்த புலி. "நரியே! நியாயமாகப் பங்கிடும் முறையை நீ எங்கே கற்றாய்?" என்று கேட்டது. "வலிமை உள்ளவர் பக்கமே நியாயம் உள்ளது. பங்கில் பெரும் பகுதியை அவர்களுக்கே தரவேண்டும், இல்லையேல் தொல்லை நேரும் என்பதை இந்த ஓநாய் எனக்குச் சொல்லித் தந்தது" என்றது நரி.

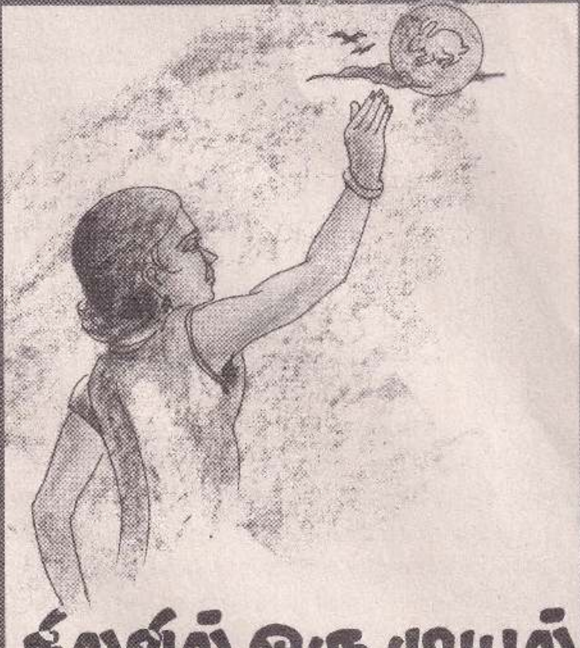

நிலவில் ஒரு முயல்

வானத்து முழு நிலவை உற்று நோக்கினால் அது முழுவதும் வெண்மையாகத் தெரிவதில்லை. நிலவில் நிழல் போன்ற ஒரு தோற்றம் தெரிகிறதல்லவா? நம் நாட்டவர் நிலவில் பாட்டி ஒருத்தி வடை சுடுகின்றாள். அதனால்தான் அப்படித் தெரிகின்றது என்று கதை சொல்வதுண்டு. ஆனால் நிலவில் தெரியும் நிழலிற்கு ஜப்பானியர்கள் கூறும் கதையோவேறு.

ஓர் அடர்ந்த காடு, அங்கு பெரிய பெரிய மரங்களும் புதர்ச் செடிகளும் பின்னிப் பிணைந்து காணப்பட்டன. ஆங்காங்கே நீர் நிலைகள் காட்டு விலங்குகளுக்கு குறைவில்லை. குரங்குகளும் அணில்களும் மரங்களில் தாவிப் பழங்களைப் பறித்து உண்டு மகிழ்ந்தன. மருண்டு ஓடும் மான்கள்; அவற்றைப் பிடிக்கத் தாவியோடும் புலிகள், சிங்கங்கள், வட்டமிடும் கழுகுகள், கீச்சிடும் கிளிகள், பாடும் குயில்கள் இப்படிப் பல.

நாட்டுக்குள் திரிய வேண்டிய பிச்சைக்காரன் ஒருவன் வழி தெரியாமல் அக்காட்டிற்குள் வந்துவிட்டான். ஒட்டி உலர்ந்த கன்னங்கள், ஒளியிழந்த கண்கள், உலர்ந்து போன உதடுகள். எலும்புக்கூடான உடல். நடக்கச் சக்தியற்று அவன் கால்கள் தடுமாறின.

குளம் ஒன்றிற்கு அருகில் பெரிய பாறைகள் இருந்தன. இந்தப் பாறைகளில் சில மீன்கள் காயவைக்கப்பட்டிருந்தன. பசியால் வாடிய அப்பிச்சைக்காரன் அம் மீன்களில் ஒன்றை எடுத்துச் சாப்பிட நினைத்து மீன் ஒன்றில் கையை வைத்தான் "மீனைத் தொடாதே" எங்கிருந்தோ ஒரு குரல் வந்தது. பிச்சைக்காரன் உற்றுப் பார்த்தான். அருகில் ஒரு கீரிப்பிள்ளை இருந்தது. நீ தான் பேசுகின்றாயா? என்ற அவனிடம் "ஆம் நான் தான் பேசுகின்றேன்" என்றது அது. "மீனை ஏன் தொடக்கூடாது என்கின்றாய்? "அவை எனது மீன்கள். நான் தான் அவற்றைக் காய வைக்கின்றேன்". "சரி அவை உனது மீன்களாகவே இருக்கட்டும், அவற்றில் ஒன்றை எனக்குத் தரக்கூடாதா? பசி காதை அடைக்கின்றது". "நாங்கள் யாருக்கும் மீன்களை இலவசமாகக் கொடுப்பதில்லை. உனக்கு மீன் வேண்டுமென்றால் அந்தக் குளத்தில் இறங்கிப் பிடித்துக்கொள்". "மீன் பிடிப்பதற்கு என்னிடம் வலை இல்லையே" "அதற்கு நான் என்ன செய்வது?" "கடைசியாகக் கேட்கின்றேன் ஒரு மீனாவது கொடு" "நான் கண்டிப்பாக கூறுகின்றேன் இந்த இடத்தைவிட்டு ஓடிவிடு இல்லாவிட்டால் உன்னைத் துரத்திக் கடித்துவிடுவேன். எங்களைப் பற்றி மனிதர்களாகிளய உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமல்லவா? விஷப்பாம்புகள் கூட எங்களைக் கண்டு பயப்படும்" என்றது கீரி.

இதைக் கேட்ட பிச்சைக்காரன் கீரியுடன் மேலும் பேசப் பயந்துபோய் அவ்விடத்தைவிட்டு நகர்ந்தான். பிச்சைக்காரனுக்கோ பசி வாட்டியது. ஊரிலாவது ஒரு வீட்டில் இல்லாவிட்டால் மறுவீட்டில் உணவு கொடுத்துவிடுவார்கள். எப்படியாவது பசியைப் போக்கிக்கொள்ளலாம். வழி தவறிக் காட்டுக்குள் வந்து மாட்டிக் கொண்டோமே என்று கவலையுடன் நடந்து வந்தான். வழியில் குரங்குகளின் "கீச்கீச்" ஒலிகள். ஏறிட்டுப் பார்த்தான். குரங்குகள் மரம் ஒன்றின் மீது ஏறி இங்குமங்குமாய் மகிழ்ச்சியுடன் தாவி ஓடிக்கொண்டிருந்தன. அவற்றின் கைகளில் சிறிதும்பெரிதுமான அம் மரத்தின் பழங்கள் இருந்தன. "குரங்குகளே! குரங்குகளே எனக்கு பழம் ஒன்றைப் போடுங்கள், பசி உயிர் போகின்றது" என்றான். "மனிதர்களாகிய நீங்கள் எங்களைக் கண்டால் விரட்டிவிரட்டி அடிக்கிறீர்களே நாங்கள் ஏன் உங்களுக்கு பழம் போட வேண்டும்?" எனக் கிழட்டுக்குரங்கொன்று கேட்டது. அதைப்பற்றி இப்போது பேச வேண்டாம். என்னை உங்கள் நண்பனாக மதித்து பழம் ஒன்று கொடுங்கள் பசிக்கின்றது "என்றான் பிச்சைக்காரன்" "நீங்கள் எங்களை விரட்டியடித்தாலும் பரவாயில்லை மனிதர்களை குரங்கே என்று அழைத்து எங்களை அவமதிக்கிறீர்கள். எனவே மனிதர்களுக்கு நாங்கள் இரக்கப்படுவதுமில்லை உதவி செய்வதும் இல்லை. எங்களைப் போல் உனக்கு இரண்டு கால்களும் கைகளும்

இருக்கின்றன அல்லவா? உழைத்துச் சாப்பிட வேண்டியதுதானே?" என்ன குரங்குகளே. வேதாந்தம் பேச இதுவா நேரம்? எனது பசியைத் தீர்க்கப் பழம் தாருங்கள். உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்கின்றேன் முடியாது முடியவே முடியாது நீ பட்டினியால் செத்தாலும் பரவாயில்லை உனக்குப் பழம் இல்லை. நான் மரத்தில் ஏறிப் பறித்துக் கொள்கின்றேன். வழிவிடுங்கள். இந்த மரம் எங்களுக்குச் சொந்தமானது. இதில் யாரையும் பழம் பறிக்க விடமாட்டோம். ஏறிப்பறித்தால் என் செய்வீர்கள்?எங்கள் கூரிய நகங்களால் உன்னைக் கிழித்து கடித்து அனுப்புவோம்

அந்தப் பிச்சைக்காரன் இந்த துஷ்டப் பிராணிகளிடம் நமக்கெதற்கு வம்பு என்று நகர்ந்தான். இவ்வாறு பல பிராணிகளைச் சந்தித்தான் அந்தப் பிச்சைக்காரன். அவற்றில் ஒன்றேனும் அவனின் பசியைப் போக்க உணவு கொடுக்கவில்லை. கடைசியில் ஒரு முயலைச சந்தித்து தன் சோகக் கதையை கூறி, தன் பசியைப் போக்குமாறு கூறினான். ஓ! மனிதா உலகத்திலுள்ள தர்மங்கள் அனைத்திலும் பசித்த வயிற்றிற்கு சோறிடுவதே சிறந்த தர்மம் என்று இரண்டு வழிப்போக்கர்கள் ஒரு நாள் காட்டு வழியே பேசிக் கொண்டு சென்றதை நான் கேட்டேன். நான் தின்னும் புற்களும் கிழங்குகளும் உமக்கு உகந்த உணவல்ல என்று நான் அறிவேன், இருப்பினும் என்னால் உமக்கு உணவு படைக்க முடியும். உம் பசியைப் போக்க முடியும். சற்றே பொறும் என்று சொல்லிக் கொண்டேபுதருக்குள் ஓடி மறைந்தது. சிறிது நேரத்திற்கு பின் அதே முயல் இரண்டு சிக்கிமுக்கி கற்களைக் கொண்டு வந்தது இது எதற்கு? என்று கேட்டான் அந்தப் பிச்சைக்காரன் சற்றுப் பொறுத்துப்பார் என்றபடி காய்ந்த சருக்குகளைக் கூட்டிக்கற்களை உரசித்தீ மூட்டி சருகுகளை எரியச் செய்து அதில் குச்சிகளை கொண்டுவந்து போட்டது.நெருப்பு கொழுந்து விட்டு எரிந்தது. ஓமனிதா! கவனமாகக் கேள் இப்போது நான் தீயில் குதிக்கப் போகின்றேன் நன்றாக வெந்ததும் என் உடலை எடுத்துப் புசித்து உன் பசியைப் போக்கிக்கொள் என்றவாறே குதிக்க எம்பியது.

அந்தப் பிச்சைக்காரன் அதன் காதுகளைப் பிடித்துத் தூக்கினான். இப்போது அவன் பிச்சைக்காரனாக இல்லை. ஓராயிரம் சூரியன்கள் கூட தரமுடியாத பிரகாசமான முகமும் பொன்னாடைகளும் பொற்கிரீடமும் அணிந்த தேவனாக மாறினான். முயல் கடவுளை வணங்கி நின்றது. தன்னுயிரை மன்னுயிர்க்கு ஈதல் தலையாய தியாகம். அது உயர்ந்தோர்களால்தான் முடியும். உள்ளத்தால் உயர்ந்த நீ உயர்ந்த இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று இறைவன் முயலை ஆகாயத்தில் தூக்கி எறிந்தான். அது நிலவில்போய் மகிழ்வுடன் விழுந்தது. சிறுவர்களே பௌர்ணமியன்று நிலவை உற்றுப் பாருங்கள். முயல் போன்று நிழல் தெரிகிறதா என்ன?

இடமிருந்து வலம்:

மேலிருந்துகீழ்:

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி-01 விடை

தி 1	ன	க்	கு 2	ர	ல் 3		த 4
ரு			ம்		நூ		ங்
த்		ஓ 5	ம்			ண் 6	க
த 7	லை		ப 8	ம்	ப 9	ர	ம்
ந்			ம்		லி	அ 10	
தை 11	ப்	பொ 12	ங்	க 13	ல்		உ 14
		தி		ரை			று
க 15	ங்	கை	ந	தி		கு	தி 16

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி-03

1	சை		2				3
			வ				ரு
4		ப 5			6	னி	
7	ரு			8			
		வ 9					
	10			ட			11
	12			13	14		
15							

இந்த இரு படங்களுள்
பத்து வித்தியாசங்களை கண்டுபிடியுங்கள்

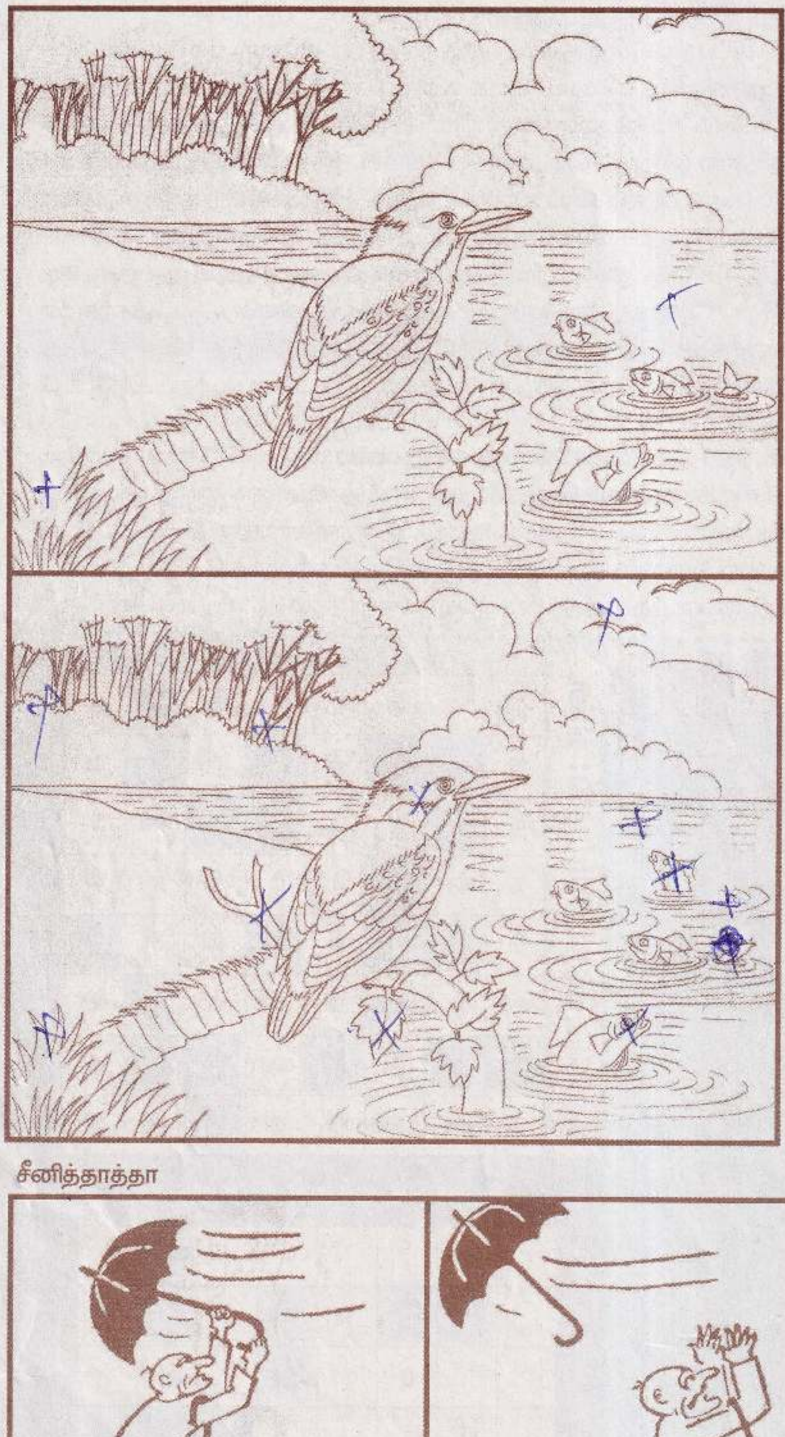

சீனித்தாத்தா

- குட்டிமணி -

நன்றி சிரித்திரன்

- சுந்தர் -

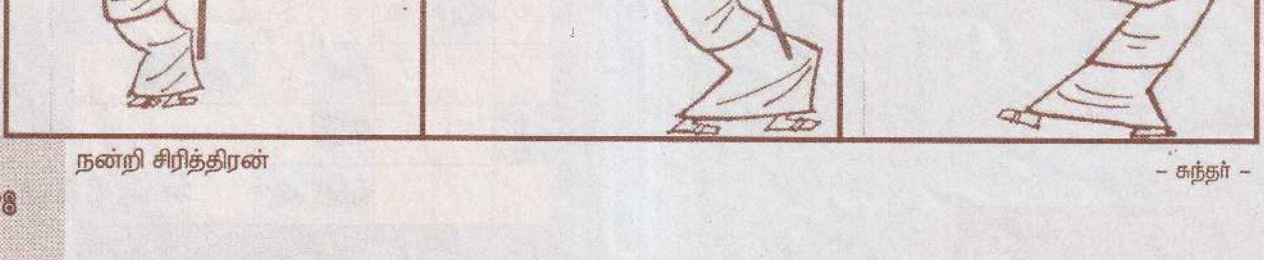

நன்றி சிரித்திரன்

- சுந்தர் -

என்ன? ஏன்? எப்படி? எவ்வாறு?

நம் உடலிலும், உள்ளத்திலும், சுற்றுப் புறத்திலும் பல்வேறு நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றைப் பார்க்கின்றோம், உணர்கின்றோம், அவைபற்றிக் கேள்விப்படுகின்றோம். ஆனால் அவை பற்றிச் சிந்திப்போமானால் ஏன், என்ன, எப்படி, எவ்வாறு என்னும் வினாக்கள் தோன்றும். அவ்வினாக்களுக்கு விடை தேட முயன்றால் அறிவியல் காரணங்கள் மலரும்.

"நமக்கு ஏன் கை, கால்கள் மரத்துப் போகின்றன?, சோடாவில் சிறிதளவு உப்பைச் சேர்த்தால் அது பொங்கி வழிவது ஏன்?, மின்மினிப் பூச்சிகளிலிருந்து வெளிச்சம் உண்டாவது எவ்வாறு? கணனி வைரஸ் என்றால் என்ன?.. இத்தகைய வினாக்கள் நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளன. ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் அறிவியல் காரணங்கள் உண்டு. அவற்றை அறிவியல் நூல்கள், இதழ்கள், கலைக் களஞ்சியங்கள், வலைத் தளங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறலாம். அவ்வாறு திரட்டப்பட்ட தகவல்களை "என்ன? ஏன்? எப்படி? எவ்வாறு? என்னும் தலைப்பில் சிட்டுக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதே இப்பகுதியின் நோக்கம்.

ஒரே நிலையில் நாம் கைகளையோ அல்லது கால்களையோ வைத்துக் கொண்டிருந்தால் சிறிது நேரம் கழித்து அவை மரத்துப் போவது ஏன்?

நாம் நமது கைகளையோ அல்லது கால்களையோ சிறிது நேரம் ஒரே நிலையில், குறிப்பாக எதன் மீதாவது அழுத்திய நிலையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அப்பகுதி மரத்துப்போவது உண்மையே. இதற்கு காரணம் என்னவென்றால், அவ்வாறு நீண்ட நேரம் அழுத்தப்பெறும் குறிப்பிட்ட அப்பகுதியில் இரத்த ஓட்டம் தடைப்பட்டு, நரம்புகள் செயற்பாட்டைத் தற்காலிகமாக இழந்து விடுகின்றன. இதன் விளைவாக தொடுகை உணர்ச்சி இழக்கப்பெற்று மரத்துப்போகும் நிலை அப்பகுதிகளில் உண்டாகிறது. இத்தகைய நிலை தற்காலிக மானதுதான். அப்பகுதிகளில் அழுத்தம் நீங்கப்பெற்றவுடன், அதாவது கை, கால்களை இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவந்தவுடன், இரத்த ஓட்டம் சீரடைந்து சிறிது நேரத்தில் சாதாரண உணர்வைப் பெறமுடிகிறது.

பிஸ்கட் சூடான பாலை விரைந்து உறுஞ்சுவதும், குளிர்ந்த பாலை அவ்வாறின்றி மெதுவாக உறிஞ்சுவதும் ஏன்?

அணுக்கள் அல்லது மூலக்கூறுகளுக்கிடையே கவர்ச்சி விசையினால் உண்டாகும் பிணைப்பை வோண்டர் வோல்ஸ் (**Vander Wall's**) பிணைப்பு என்பர். பிஸ்கட்டைப் பொறுத்த வரையில், அதன் துகள்களுக்கிடையே (**Particles**) நிலவும் மேற்கூறிய அப்பிணைப்பு வலிமை குன்றியதாக உள்ளது. இதனால் பிஸ்கட் மென்மையாக இருப்பதுடன் எளிதில் தூளாகியும் விடுகிறது. அடுத்து பிஸ்கட் தண்ணீரை எளிதில் உறுஞ்சி விடுவதைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் அதன் துகள்களுக்கிடையேயுள்ள வோண்டர் வோல்ஸ் பிணைப்பு தண்ணீரின் தொடர்பால் சிதைக்கப்பெற்று மிகவும் மெருதுத் தன்மை அடைந்துவிடுவதேயாகும்.

பாலைப் பொறுத்தவரை, அது தண்ணீர் மற்றும் பாகுத்தன்மை (**Viscous**) கொண்ட புரதம், கொழுப்பு ஆகியவற்றின் கலவையாகும். பிஸ்கட்டைப் பாலில் தோய்த்தவுடன், அதிலுள்ள தண்ணீர் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு பிஸ்கட் துகள்களுடன் வினைபுரிந்து பிஸ்கட்டை மிருதுத்தன்மை அடையச்செய்துவிடும். மேலும் சூடான பாலில் புரதம் கொழுப்பு ஆகியவற்றின் பாகுத்தன்மை மிகவும் குறைந்து போய்விடுகிறது. பிஸ்கட் சூடான அந்நிலையில், சூடான பால் மிகவும் விரைந்து பிஸ்கட் துகள்களுக்கிடையே பரவுகிறது. இதன் காரணமாக பாலை விரைந்து உறிஞ்சிக் கொள்கிறது. இவ்விரைவுத் தன்மை ஆறிய பாலில் இல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அதிலுள்ள பாகுத்தன்மை குறைவின்றி இயல்பு நிலையில் இருப்பதேயாகும்.

தொடரும்....

ஒளி ஒருவகை சக்தியாகும். அது பொருள்கள் நம் கண்ணுக்குத் தெரிய உதவுகிறது. தாவரங்கள் ஒளியில்லாமல் உயிர்வாழ இயலாது. தாவரங்கள் இன்றி பிற உயிரினங்கள் உயிர் வாழ இயலாது. ஒளி விழும் பொருள்களை மட்டும்தான் நாம் பார்க்க முடியும். ஒளி எப்போதும் மனிதனுக்கு ஒரு புதிர் ஆகும். பொருள்கள் கண்ணுக்கு தெரிவது பற்றி பல அறிஞர்கள் பலவிதகருத்துக்கள் கொண்டிருந்தனர். கி.மு.6–ம் நூற்றாண்டில் பித்தகோரஸ், ஒளி கதிர்களால் ஆனது என்றார். அவை நேர் கோட்டில் செல்கின்றன என்றும், அவை பொருளின் மேல் படுகையில் அது நமக்கு தெரிகிறது என்றும் கூறினார். பிளேட்டோ, நம் கண்களிலிருந்து செல்லும் இயற்கை ஒளி வெளியில் உள்ள சூரிய ஒளியோடு சேர்ந்து பொருள்களின் மேல் விழுகையில் அவை நம் கண்களுக்கு தெரியுமாறு செய்கின்றன என்றும், கூறினார். அரிஸ்டாடில் ஒளிக்கதிரின் பாதை நேர் கோடுகளில் அமைவது என்றும், ஒளி பிரதிபலிப்பு விதிகளையும் நிரூபித்தார்.

அதன் பின் 1000 ஆண்டுகளுக்கு இத்துறையில் ஏதும் முன்னேற்றம் இல்லை 11ம் நூற்றாண்டில் அராபிய அறிஞர் அல்ஹாசன் நமது கண்ணின் அமைப்பை ஆய்வு செய்தார். அதன் செயல்முறையை விளக்கினார். அவர் ஒளிவிலகல் விதிகளை அறிந்திருந்தார். 13–ம் நூற்றாண்டில் ரோஜர் பேகன் எனும் அறிஞர் நுண்ணோக்கி, தொலைநோக்கி ஆகியவற்றையும் பல வகைகளில் உருவாக்கினார். 16–ம் நூற்றாண்டில்தான் சில ஆராய்ச்சிகள் ஒளித்துறையில் நிகழ்ந்தன 17–ம் நூற்றாண்டில் ஒரு முக்கியமான மாற்றம் நிகழ்ந்தது. இந்தக் காலத்தில் நியூட்டன் ஹைஹஜன்ஸ்,ரோமர் ஆகியோர் ஒளி பற்றி சிறந்த ஆய்வு முடிவுகளை வெளியிட்டனர். நியூட்டன் ஒளி, துகள்களாக நகர்கிறது எனும் தன் கருத்தை வெளியிட்டார். ஹைஹஜன்ஸ் ஒளியின் அலைவடிவ இயக்கத்தை வெளியிட்டார். 1975–ம் ஆண்டு ரோமர் ஒளியின் வேகத்தை கணக்கிட்டார். 1973–ம் ஆண்டு ஜேம்ஸ் க்ளார்க் மேக்ஸ்வெல் எனும் விஞ்ஞானி, ஒரு மின்சார அல்லது காந்த இணைப்பு மாற்றம் காண்கையில், அது அந்த இணைப்பை பாதிப்பது மட்டுமின்றி அவை மின்காந்த அலைகள் உருவத்தில் அதிர்வுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன என்றும் கண்டறிந்தார். இந்த அதிர்வுகள் ஒளியின் வேகத்தில் அலை வடிவில் எல்லா திசைகளிலும் பரவுவதையும் நிரூபித்தார். அவை மின்காந்த பிரதேசங்களில் ஒழுங்கு தொடர் அசைவால் இது நிகழ்கிறது. இந்த மின்காந்த அலைகளின் அதிர்வு எண் ஒரு எல்லை வரை இருக்கையில், ஒளி நம் கண்ணுக்கு தெரியும். அந்த ஒளியின் நிறம். அந்த அதிர்வு எண்ணுடன் தொடர்புடையது. 1887–ம் ஆண்டு ஹெர்ட்ஸ் இந்த மின்காந்த அலைகளை ஆய்வகத்தில் உருவாக்கி இந்த அலைகள் ஒளியின் அனைத்து குணங்களையும் பெற்றுள்ளன எனக் கண்டார். உண்மையில் ஒளி மின்காந்த அலைகளாகத்தான் பரவுகிறது. இந்த அலைகள் கீழ்க் கண்ட இரு குணங்கள் உடையவை. ஒன்று இந்த அலைகள் வெற்றிடத்திலும் செல்லும் தன்மையுடையவை. அவை வெற்றிடத்தின் வழியாக ஒளியின் வேகத்தில் செல்லும். இரண்டு இந்த மின்காந்த அலைகள் குறுக்கலைகள் ஆகும்.

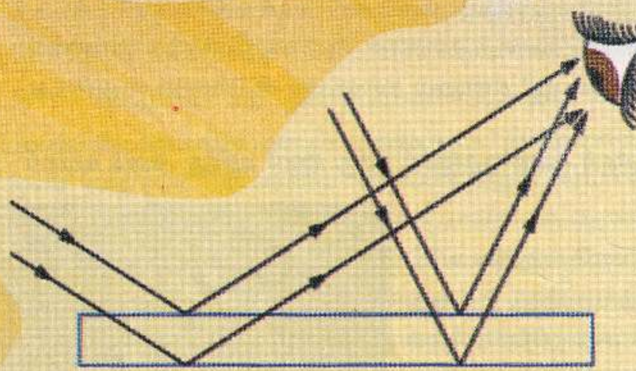

கண்ணுக்குத் தெரியும் ஒளிமட்டுமின்றி கண்ணுக்கு தெரியாத சில அலைகளும் உண்டு. அவற்றை நாம் உணர மட்டுமே முடியும். காமா கதிர்கள் எக்ஸ்ரே கதிர்கள் - புற ஊதா கதிர்கள் அகச்சிகப்பு கதிர்கள், ரேடியோ கதிர்கள் ஆகியவை எல்லாம் மின்காந்த அலைகளே. ஆனால் அவை நம் கண் பார்வை எல்லைகளுக்கு புறம்பானவை. 1990–ம் ஆண்டு மேக்ஸ் பிளான்க் என்னும் விஞ்ஞானி, கருமை வண்ண உருவங்களை ஆய்வு செய்தார். அப்போது அவர் பெற்ற சில முடிவுகளை, அப்போதிருந்த சாதாரண ஒளி பற்றிய கொள்கைகள் மூலம் விளக்கஇயலவில்லை. அவர் ஒரு புதுக் கொள்கையை வெளியிட்டார் அதுவே குவாண்டம் கொள்கை. இதன்படி ஒளி தொடர் அலையாக பரவுவது இல்லை. அது ஒளி அலைக்கொத்து ஆக பரவுகிறது என்றார் அவர். ஒவ்வொரு கொத்தும் குவாண்டம் எனப்படும் என்றார். இந்த புதிய குவாண்டம் கொள்கையின் முக்கியத்துவத்தை ஐன்ஸ்டீன் போன்ற விஞ்ஞானிகள் உணர்ந்தனர். அவர்கள் இந்தக் குவாண்டம் ஒளி அலைக் கொத்தை போடான் என அழைத்தனர். ஆனால் சில இயற்கை நிகழ்வுகளை இந்த கொள்கையால் விளக்க இயலவில்லை. ஆரம்பத்தில் ஒளி பற்றிய இந்த இரட்டைநிலை கொள்கையை விஞ்ஞானிகள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. சில சங்கடங்கள் விளைந்தன. ஹீசன்பர்க், ஸ்ட்ரோடிங்கர் ஆகிய விஞ்ஞானிகள் இந்த சங்கடங்களை கணித முறையில் தீர்த்தனர். பின்னர் இந்த இரட்டை நிலை கொள்கையை அனைவரும் ஏற்றனர். டீபுரோக்லி என்ற பிரான்சு நாட்டு விஞ்ஞானி பொருளின் இரட்டை நிலை

கொள்கைகளை வெளியிட்டார். எலக்ட்ரான்கள் எப்போதும் அசைந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. அவை அலை உருவையும் ஏற்கின்றன. அவை பொருள் சார்ந்த அலைகள் எனப்படும். ஆனால் இன்றைய விஞ்ஞானிகள் ஒளி துகள்களாகவா அல்லது அலையாகவா நகர்கிறது என கருதுவதே இல்லை. அனைத்து நிகழ்வு களையும் குவாண்டம் கொள்கை மூலம் உணர்ந்து விளக்குகின்றனர்.

கதிர் வீச்சு

ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு ஊடகமின்றி பரவக்கூடிய சக்தி பரவும் முறைக்கு கதிர்வீச்சு என்று பெயர். கதிர்வீச்சானது மின்காந்த சக்தியை குறிக்கும். மின்காந்த அலைகள் ஊடகம் ஏதுமின்றி இடம் பெயரவல்லவை. எக்ஸ்ரே கதிர்கள், அகச்சிவப்பு கதிர்கள், ரேடியோகதிர்கள், போடான்கள் ஆகியன எல்லாம் கதிர் வீச்சுகளே அலைநீளம் 4000A° க்கு குறைவான கதிர்வீச்சுக்கள் அல்லது 8000A° க்கு மேலான கதிர்வீச்சுக்களை நம்மால் பார்க்க முடியவில்லை. அவை கண்ணுக்குப் புலப்படாத கதிர்வீச்சுக்கள் எனப்படும். எக்ஸ்ரே கதிர்கள் யாவும் நமது கண்ணுக்கு புலப்படாத கதிர் வீச்சுகளாகும்.

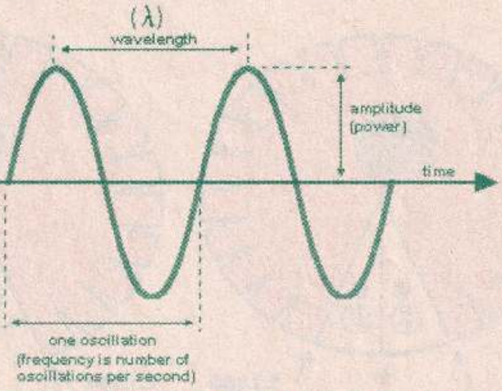

ஒளி வேகம்

ஸ்விட்சை போட்டதும் பல்பு எரிய ஆரம்பிக்கிறது. ஒளி நம்மை அடைகிறது. அதற்கு அது எடுக்கும் நேரம் மிகமிக குறைவு. அதை நாம் அளக்க வியலாது. ஆனால் ஒளி அதிக தூரம் செல்கையில் அதை விளக்க முடியும். சந்திரனிலிருந்து ஒளி பூமியை அடைய 1.3 நொடிகள் ஆகிறது. சூரியனிலி ருந்து பூமிக்கு வர 8 நிமிடம் 18 நொடிகள் ஆகும். விண்மீன்களிடமிருந்து பூமிக்கு வர மிக அதிகநேரமாகும். ஒளியின் வேகமே மிக அதிகமானது என்றாலும் அது ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றோரு இடத்திற்கு குறிப்பிட்ட வேகத்தில் செல்லும். ஒளி, காற்று, நீர், கண்ணாடி வெற்றிடம் ஆகிய ஊடகங்கள் வழியாக எல்லாம் செல்லவியலும். வெற்றிடத்தில் ஒளி தடையின்றி மிக அதிக வேகத்தில் செல்லும். வெற்றிடத்தில் ஒளியின் வேகம் 2,99,792,5 கி.மீ. செக்கண்டு ஆகும்.

மாவீரன் செல்வம்

உலகப் புகழ்பெற்ற பேரரசர்களில் மகாவீரன் அலெக்ஸாந்தரின் பெருமையும் செல்வமும் செல்வாக்கும் வேறு எவருக்கும் இல்லை. அந்த மாவீரன் அலெக்ஸாந்தர் தமது மந்திரியை அழைத்தான். மந்திரி வந்தார். "எனக்காக ஒரு சவப்பெட்டி தயாரிக்கச் சொல்லுங்கள்" "அரசே! உயிரோடு இருப்பவர்களுக்குச் சவப்பெட்டி தயார் செய்வது பழக்கத்தில் இல்லை" " நான் பேரரசன் நான் விரும்புகிறேன். சந்தன மரத்திலே ஒரு சவப்பெட்டி செய்யச் சொல்லுங்கள்." "உத்தரவு. செய்யச் சொல்லுகிறேன்." அந்த சவப்பெட்டியில் இரண்டு பெரிய ஓட்டைகளை அமைக்கும்படியும் சொல்லுங்கள்." "இதுவும் வழக்கத்திற்கு விரோதம் பேரரசே! " உலகத்தில் பல பகுதிகளை, நாடுகளை வென்ற மகாவீரன் சொல்லுகிறேன்: எனக்காக செய்யப்படும் சந்தனப் பேழையில் அந்தச் சவப்பெட்டியில் இரண்டுபக்கமும் பெரிய துவாரம் இருந்தாக வேண்டும்." "செய்யச்சொல்லுகிறேன்: சவப்பெட்டி எதற்கு என்று தெரியும்: ஆனால் அதில் எதற்காக இரு துவாரங்கள் என்பதுமட்டும் தெரியவில்லையே!" "மந்திரி! நான் பலகோடிச் சொத்துக்களின் அதிபதி; நான் பெரியவன்; மாவீரன். உலகம் இதனையே எண்ணும்; நான் இறந்து இடுகாட்டிற்குப் போகும்போது, சவப்பெட்டிக்கு வெளியே என் கரங்கள் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும்; எத்தனையோ ராஜ்யங்களை வென்ற மாவீரன்: இந்த உலகைவிட்டுப் போகும்போது எதையும், ஒரு பிடி மண்ணைக்கூட எடுத்துப் போகமுடியவில்லை! அவனுக்கு எதையும் எடுத்துப்போகும் சக்தி இல்லையென்பதை உலகத்து மக்கள் பார்த்து உணரவேண்டும்; சாவிலே அரசனும் ஆண்டியும் ஒன்றே." என்று கூறினான் மாவீரன் அலெக்சாந்தர்.

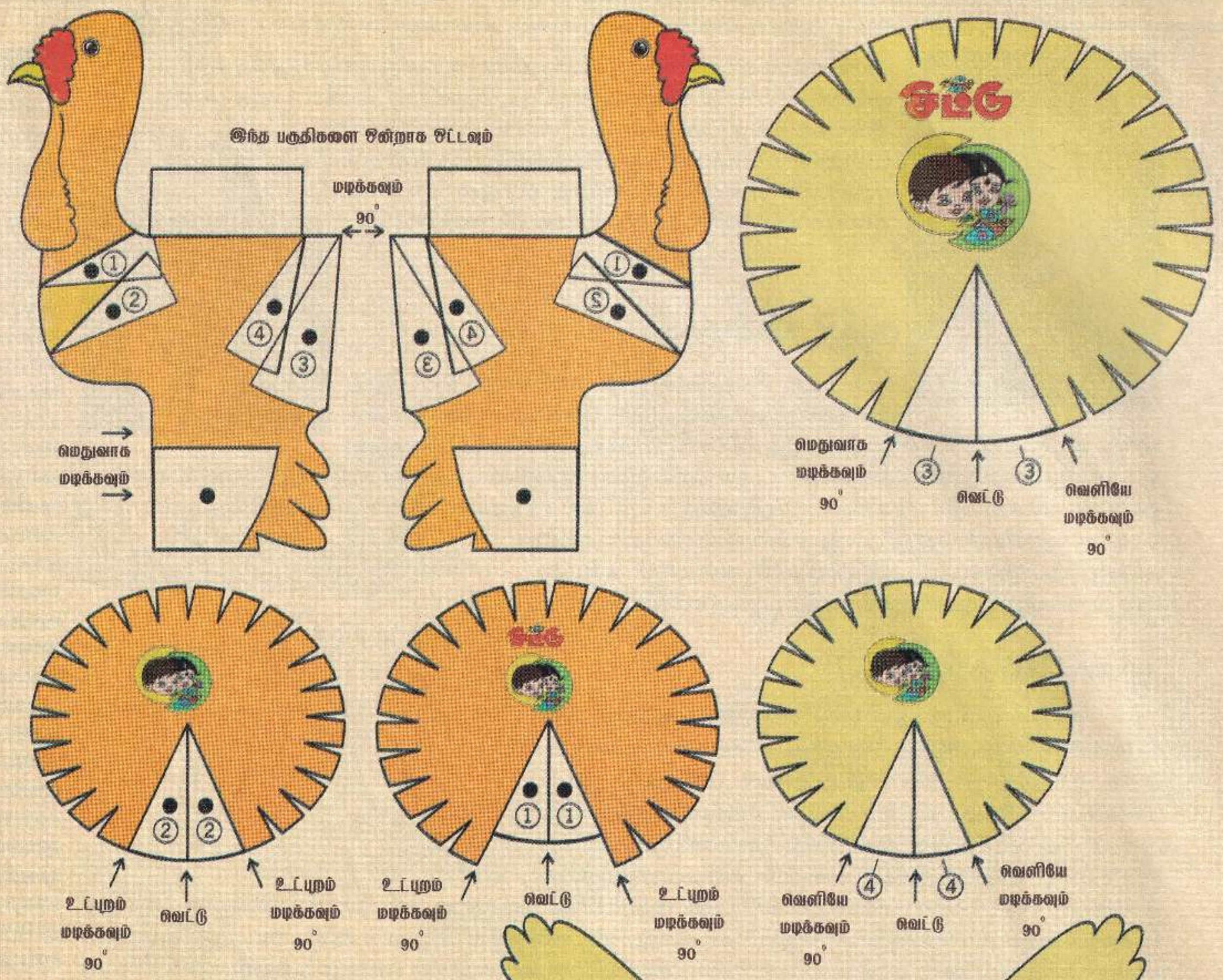

வான்கோழி
செய்துபார்க்கலாம்

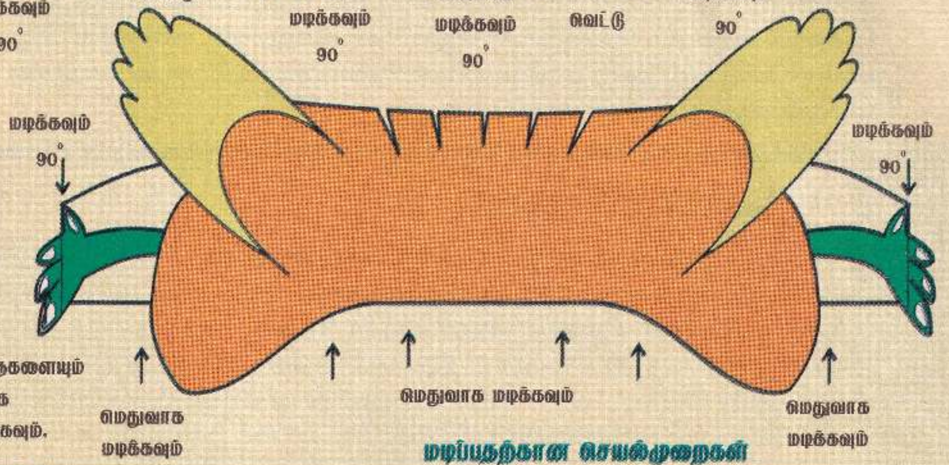

முதலில் இரு உடற்பகுதிகளையும் அடுத்து கழுத்துப்பகதியையும் பின்னர் வாற்பகுதி, இறகுகளையும் (இல 1 முதல் இல 4 வரை) ஒட்டவும் இறுதியாக இறக்கை மற்றும் கால்பகுதிகளையும் இணைக்கவும்.

மடிப்பதற்கான செயல்முறைகள்

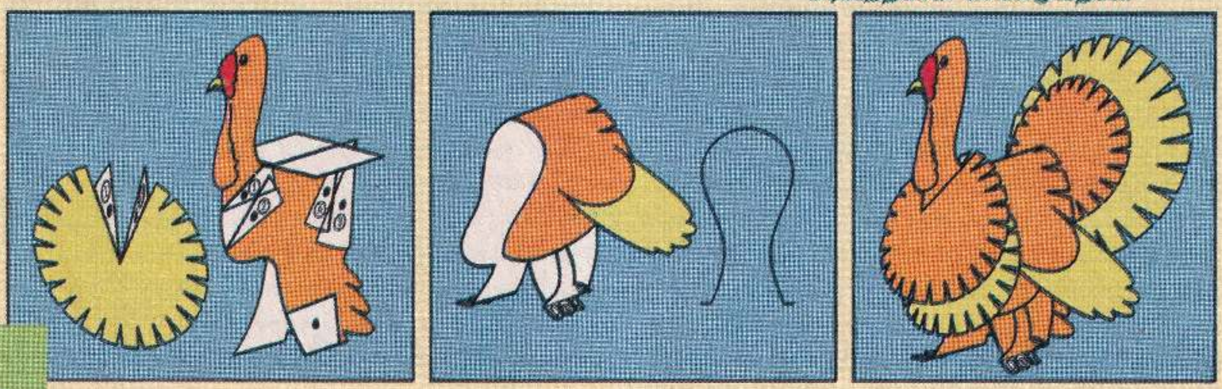

With best Compliments from....!
KAJAMUGAN HARDWARE
கட்டடப்பொருள், கம்பி வகைகள், சீமேந்து,
PVC பைப் வகைகள், பெயின்ற் வகைகள்,
Mecson Mesh நெற் வகைகள்
அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய ஒரே இடம்.
NIPPON CEMENT
Dulux
GLOSS
Velvet Touch
கஜமுகன் ஹாட்வெயர்
147, 149 ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
147, 149 Stanley Road,
Jaffna.
Tel : 021 222 2833 Fax : 021 222 2368

உங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு உங்கள் அருகில் நாங்கள்...

துல்லியமான கலர் படங்களுடன்கூடிய ரீசேர்ட் பிறிண்டிங் மற்றும் கலர் படங்களுடனான பனர்கள், கோவில் சால்வைகள், பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கான உயர் தரத்திலான கழுத்துப் பட்டிகள், பிளாஸ்ரிக் அடையாள அட்டைகள், நவீனவடிவிலான மாணவ தலைவர்களுக்கான சின்னங்கள் போன்றவற்றிற்கும்...

சகல வகையான றபர்ஸ்ராம் களிற்கும்...

உங்கள் அன்பு உள்ளங்களுக்கான நினைவுப் பரிசில்களில் உங்கள் நினைவுப் படங்களை டிஜிற்றல் முறையில் மாபிள் கப், மாபிள் பிளேற் போன்றவற்றில் பதிவுசெய்து வழங்கி மகிழவும்...

பாடசாலைகள், கழகங்கள், வங்கிகள் மற்றும் இதர நிறுவனங்களிற்குமான நினைவுக் கேடயங்களை நவீன முறையில் செய்து பெற்றுக்கொள்ளவும்...

உங்கள் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு கலர் படங்களுடன் கூடிய விதம் விதமான கீ ராக் வகைகளை நியாயமான கட்டணத்தில் செய்துகொள்ளவும்...

Digital Name Boards, Light Boards, Banners & Cutouts (Holdings)

நோபிள் பிறிண்ரேர்ஸ்

817, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
Tel : 021 222 0386
Mobile : 0777145399

இச் சஞ்சிகை 817, ஆஸ்பத்திரிவீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள 'நோபிள் பிறிண்ரேர்ஸ்' இல் அச்சிட்டு, இதே முகவரியில் உள்ள துவாரகா வெளியீட்டகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது.